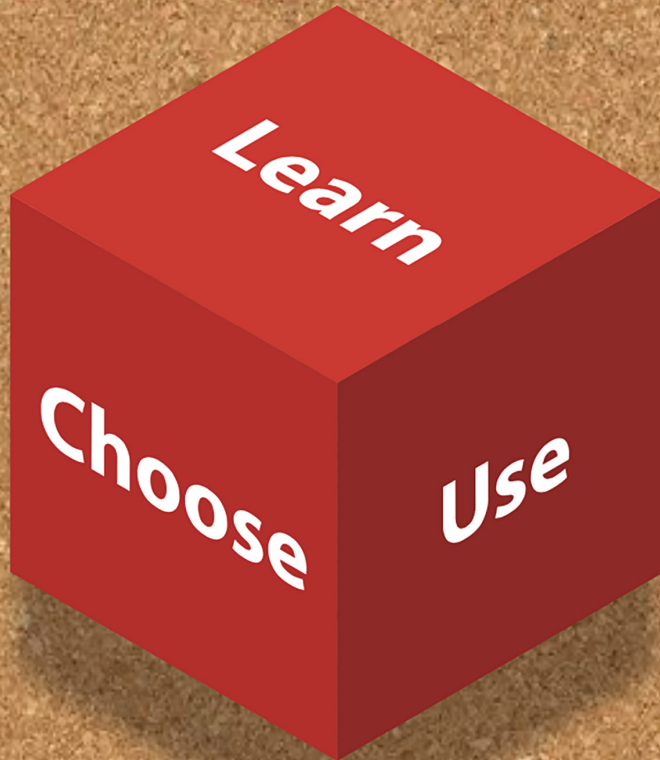

เรียนรู้ - คัดเลือก - นำไปใช้

แนวทางการพัฒนาวิชาชีพครู
เพื่อส่งเสริมศักยภาพอย่างมีทางเลือก

ด้วยกลยุทธ์กว่า 129 ข้อ พร้อมทั้งกิจกรรมในชั้นเรียน
และแนวทางการตีความสำนักรับครู
อันสอดคล้องกับกรอบมาตรฐานศักยภาพครูในระเทศเมืองนาร์

Teacher
FOCUS

บรรณาธิการ

Tin Zar

Greg Tyrosvoutis

Mia Sasaki

ออกแบบและจัดวาง

Wirachan Sirisanti

จัดอบรมและนำร่อง

Nwet Nwet Win

Naw Th'Blay Moo

Nay Yu Paw

Naing Win

ข้อมูลและลิขสิทธิ์การผลิต

© TeacherFOCUS 2020

www.teacherfocusmyanmar.org

รูปภาพ: Lawi Chan & Naing Win

สัญญาอนุญาตแบบเปิด อ้างอิงตาม Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0 International License (CC BY-NC-SA 4.0)

หากมีการนำเนื้อหาของคู่มือนี้ไปใช้ไม่ว่าจะเป็นการผลิตซ้ำ แจกจ่าย หรือดัดแปลง ผู้ใช้ยอมรับข้อผูกพันตามเงื่อนไขการใช้งานที่ระบุไว้ใน CC BY-NC-SA 4.0

ดูใบอนุญาตฉบับเต็มได้ที่:

<https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/>

ข้อมูลอ้างอิง

TeacherFOCUS. (2020). Learn-choose-use: An approach to teacher professional development that empowers them with options. Available at: www.teacherfocusmyanmar.org/learn-choose-use

กิตติกรรมประกาศ

มีคำกล่าวไว้ว่าไม่มีแม่พิมพ์ใดสมบูรณ์แบบสำหรับการเป็นครู

สิ่งที่มหัศจรรย์ของการศึกษาในโรงเรียนคือ ในช่วงหลายปีที่ผ่านมานักเรียนจะได้รับการสอนโดยคณะครูที่มีความหลากหลาย ทั้งในแง่บุคลิกภาพ ความสนใจ และวิธีการสอนในแบบฉบับที่เป็นตนเองเราเชื่อว่าการพัฒนาวิชาชีพครูควรได้รับการส่งเสริมให้มีแนวทางที่หลากหลายและไม่ตีกรอบให้ครูทุกคนต้องเป็นพิมพ์เดียวกัน

เราได้เห็นรูปแบบการเรียนการสอนที่ทุ่มเทความสามารถเพื่อสร้างสรรค์การเรียนการสอนในรูปแบบและวิธีการต่าง ๆ แม้ว่าจะมีสื่อการสอนที่ค่อนข้างจำกัด จากการใช้สื่อตามแนวทาง เรียนรู้ - คัดเลือก - นำไปใช้ (Learn - Choose - Use) ที่ได้รวบรวมอยู่ในคู่มือเล่มนี้พบว่าครูมีทักษะการสอนในห้องเรียนที่ดีขึ้น รวมทั้งมีการเลือกใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่หลากหลายกว่าที่คาดไว้ อีกด้วย ครูจะได้รับการพัฒนาและมีขีดความสามารถเพิ่มขึ้นได้ก็ต่อเมื่อพวกเขามีทางเลือกในการสอนที่หลากหลาย และสามารถบอกได้ว่าพวกเขาต้องการปรับปรุงอย่างไร เรียนรู้ - คัดเลือก - นำไปใช้ (LCU) เล่มนี้ จะช่วยให้ครูสามารถนั่งอยู่ในที่นั่งของคนขับและเลือกสิ่งที่เหมาะสมที่สุดสำหรับตัวเองและการเรียนการสอนในห้องเรียนของพวกเขา

ขอขอบคุณครูทุกท่านในโครงการเสริมสร้างศักยภาพการให้บริการทางการศึกษาของเรา สำหรับความยืดหยุ่นและความทุ่มเทของท่านในการให้การศึกษาที่มีคุณภาพแก่นักเรียน

ขอขอบคุณมูลนิธิ*เกื้อฝันเด็ก*ที่สนับสนุนการพัฒนาคู่มือเล่มนี้ของเรา

ขอขอบคุณ **Mote Oo Education** สำหรับข้อมูลอ้างอิงบางส่วน ท่านสามารถค้นหาข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับ Mote Oo และข้อมูลด้านการศึกษาอื่น ๆ ได้ที่ <https://www.moteoo.org/en>

สารบัญ

■		แนวทาง เรียนรู้ - คัดเลือก - นำไปใช้	1
■		แนวทางความเชื่อในการฝึกอบรมครู	3
■		กิจกรรมประจำชั้นเรียน	5
■		กลยุทธ์ในการจัดการพฤติกรรม	7
■		กลยุทธ์ในการจูงใจนักเรียน	13
■		การตั้งคำถามและการประเมิน	17
■		กลยุทธ์การเรียนแบบมีส่วนร่วม	21
■		การเรียนรู้จากความผิดพลาด	25
■		กลยุทธ์สำหรับชั้นเรียนที่มีความสามารถแบบผสมผสาน	27
■		การจัดการเรียนการสอนตามบริบท	33
■		กลยุทธ์เพื่อส่งเสริมศึกษาแบบพหุภาษา	37

คลิกที่ปุ่มโฮมในส่วนท้าย
ของแต่ละหัวข้อเพื่อกลับมา
ยังหน้าสารบัญ

เรียนรู้ - คัดเลือก - นำไปใช้

ครูหรืออาชีพที่เกี่ยวกับการสอนเป็นสาขาอาชีพที่มีความต้องการอย่างสูง โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูใหม่และครูที่ทำงานในบริบทของการพัฒนา จากจำนวนนักเรียนที่มีมาก ทั้งยังต้องจัดการทรัพยากรเพื่อเตรียมความพร้อมในการสอน และหน้าที่เพิ่มเติมที่ต้องทำให้สำเร็จในแต่ละวัน ส่งผลให้ครูแทบไม่มีเวลาเพียงพอสำหรับการทบทวนงานและพัฒนาวิชาชีพของตน เรียนรู้ - คัดเลือก- นำไปใช้ (LCU) เล่มนี้ได้ถูกพัฒนาขึ้นสำหรับครูเพื่อเป็นแนวทางการเรียนการสอนประจำวันในห้องเรียน รวมทั้งให้คำแนะนำอันมีประสิทธิภาพเกี่ยวกับ กลยุทธ์ เทคนิคการสอน และกิจวัตรในชั้นเรียนแก่ครู ซึ่งจะเป็นการช่วยให้ครูสามารถเลือกสิ่งที่เหมาะสมสำหรับตนเองและการเรียนการสอนในห้องเรียนได้ ผ่านกระบวนการต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ :

1. เรียนรู้

ไม่มีวิธีการสอนใดที่สมบูรณ์แบบ เช่นเดียวกับการที่นักเรียนแต่ละคนต่างมีวิธีการเรียนรู้ที่แตกต่างกันออกไป ครูแต่ละท่านก็มีบุคลิก ลักษณะ และความเฉพาะของตนเองในการสอนเช่นกัน ระหว่างการฝึกอบรม ครูจะเรียนรู้วิธีการต่าง ๆ ที่สามารถใช้เพื่อปรับปรุงความสามารถเฉพาะตน โดยมีเป้าหมายเพื่อเพิ่มเครื่องมือในการสอนให้มีความหลากหลายสำหรับการจัดกิจกรรมกิจวัตรในชั้นเรียน และวิธีการต่าง ๆ ผ่านการสร้างแบบจำลองการใช้งานแต่ละวิธี

2. คัดเลือก

หลังจากศึกษาและเรียนรู้วิธีต่าง ๆ แล้ว ครูสามารถแสดงความสามารถเฉพาะด้านได้อย่างมีประสิทธิภาพ (เช่นการจัดการชั้นเรียนหรือการแนะนำกิจกรรมการคิดวิเคราะห์) ในการอบรม ครูแต่ละท่านจะต้องคัดเลือกวิธีการใหม่ ๆ เพื่อทดลองใช้ในชั้นเรียนของตน โดยจะมีการให้เวลาครูผู้เข้าอบรมและท่านในการพัฒนาและเตรียมทรัพยากรที่จำเป็นสำหรับบทเรียนที่กำลังจะสอน

3. นำไปใช้

ขณะการฝึกอบรม ครูแต่ละท่านจะมีเวลาฝึกฝนการใช้เทคนิคใหม่ ๆ ควบคู่ไปกับเพื่อนครูด้วยกัน ภายหลังจากเสร็จสิ้นการฝึกอบรมแล้ว ครูแต่ละท่านจะได้รับการประเมินผ่านการสังเกตขณะติดตามผล และให้ข้อเสนอแนะเป็นรายบุคคลว่าแต่ละท่านมีการพัฒนาภายหลังการเข้ารับ การฝึกอบรมอย่างไร เราพบว่าครูที่เลือกวิธีการที่ต้องการใช้เองมีแนวโน้มที่จะใช้เทคนิคเหล่านี้ในกิจวัตรในชั้นเรียนของพวกเขามากกว่า

ครูสามารถปรับใช้ เรียนรู้ - คัดเลือก - นำไปใช้ (LCU) ที่โรงเรียนของพวกเขาได้

เนื่องจากมีครูจำนวนมากที่ต้องแยกทำงานในห้องเรียนของตนเพียงลำพัง เราจึงแนะนำให้ครูมีส่วนร่วมในการพัฒนาวิชาชีพของตนโดยกลุ่มครูด้วยกันทุกครั้งที่มีโอกาส ครูสามารถเรียนรู้จากกันและกันได้มากมาย และจะเป็นการดีหากมีการใช้แนวทาง LCU กับเพื่อนร่วมงานเพื่อเพิ่มเครื่องมือการสอนให้หลากหลายมากขึ้น เรามั่นใจว่าครูบางท่านเคยใช้เทคนิคเหล่านี้มาก่อน และหนึ่งในวิธีที่ดีที่สุดในการเรียนรู้คือเรียนรู้จากผู้ที่ได้ทดลองใช้กลยุทธ์และวิธีการเหล่านี้มาแล้วนั่นเอง

วิทยากรจำลองวิธี
นำเรื่องราวต่าง ๆ มาสู่ชีวิตในห้องเรียน

ครูอธิบายว่าเธอพัฒนาแผนการ
สอนของเธออย่างไร

ผู้ให้การอบรมสาธิตการใช้แบบจำลองระบบสุริยะ
เพื่อดึงดูดความสนใจนักเรียน

แนวทางความเชื่อในการฝึกอบรมครู

TeacherFOCUS ก่อตั้งขึ้นจากร่วมมือที่เข้มแข็งและการทำงานที่เป็นทีม เราเชื่อว่าการสร้างและการพัฒนาขีดความสามารถแท้จริงแล้วเป็นกระบวนการ การเรียนรู้เป็นส่วนสำคัญของการเป็นครูและเราอยากให้นักการศึกษาทุกคนเตรียมพร้อมสำหรับการเรียนรู้และเติบโตอย่างต่อเนื่อง เนื้อหาดังต่อไปนี้คือแนวทางความเชื่อของเรา

การฝึกอบรมครูที่ดีที่สุดเกิดขึ้นในห้องเรียน เราพยายามให้การฝึกอบรมทั้งหมดของเราเกิดขึ้นในห้องเรียนและพื้นที่ทำงานของครูที่เราสนับสนุนให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เราพบว่าครูฝึกอบรมภายใต้ทรัพยากร หนังสือเรียน และพื้นที่ทำงานเช่นเดียวกับการปฏิบัติหน้าที่จริง ส่งผลให้ครูมีแนวโน้มในการจะนำวิธีการใหม่ ๆ ที่ได้เรียนรู้มาปรับใช้ในงานมากขึ้น

ไม่มีวิธีการสอนใดที่ดีที่สุด ครูต้องเลือกสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับตนเองและนักเรียน ครูแต่ละท่านมีจุดเด่นและความสามารถเฉพาะตัว เราต้องการพัฒนาศักยภาพให้ครูแต่ละท่านเป็นตัวของตัวเองในแบบฉบับที่ดีที่สุด

การเรียนรู้ไม่เคยหยุดนิ่ง ไม่ว่าครูแต่ละท่านจะมีประสบการณ์มากเพียงใดก็ยังคงมีสิ่งที่จะต้องปรับปรุงพัฒนาอยู่เสมอ เราเชื่อว่าครูทุกท่านสามารถถูกกระตุ้นให้เรียนรู้และเติบโตด้วยแนวทางที่เหมาะสม

ครูเรียนรู้ได้ดีที่สุดจากครูท่านอื่น ๆ เราพยายามส่งเสริมให้ครูแต่ละท่านสนับสนุนซึ่งกันและกัน ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ผู้ใหญ่เรียนรู้ได้ดีที่สุดเมื่อต้องสอนผู้อื่น ดังนั้นเราจึงพยายามอย่างเต็มที่เพื่อให้ครูเป็นแบบอย่างและประเมินซึ่งกันและกัน

การเติบโตที่แท้จริงต้องใช้เวลาและความรับผิดชอบ การฝึกอบรมเพียงครั้งเดียวอาจไม่ได้ผล เราจึงมุ่งมั่นที่จะให้เกิดระบบที่มีการติดตามและตรวจสอบที่เข้มแข็ง ครูจะทำผลงานได้ดียิ่งขึ้นหากพวกเขาเห็นว่าใครสักคนที่ใส่ใจในการติดตามผลงานของเขา

การฉลองความสำเร็จของครูเป็นสิ่งสำคัญ แร่งเสริมและรากฐานเชิงบวกถือเป็นการพัฒนาและสร้างความมั่นใจ ควรมีการจัดสรรเวลาเพื่อการฉลองสิ่งดี ๆ ที่ครูได้ทำอย่างตั้งใจ

กลยุทธ์การสอนที่มีประสิทธิภาพและมีความสอดคล้องทางบริบทที่ดีที่สุดเกิดจากตัวผู้สอนเอง

ครูคือผู้เชี่ยวชาญที่ไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย ผู้ซึ่งคิดค้นวิธีการแก้ปัญหาและอุปสรรคที่ประสบในชั้นเรียนของตนในแต่ละวัน อาทิเช่น ห้องเรียนที่มีการใช้ภาษาที่หลากหลาย การสอนหลายระดับชั้น และการสอนโดยมีทรัพยากรจำกัด สิ่งที่ดีที่สุดอย่างหนึ่งที่เรทำได้คือระบุและเห็นคุณค่าของกลยุทธ์อันน่าทึ่งที่ครูใช้ เพื่อให้มั่นใจได้ว่านักเรียนทุกคนของตนเองจะได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ

“ครูเป็นผู้สร้างสรรค์ศิลปะชั้นยอดในการปลุกความสุขในการแสดงออกและความรู้อย่าง” - อัลเบิร์ต ไอน์สไตน์

ครูใช้เครื่องมือการสังเกตการณ์ในชั้นเรียนเพื่อประเมินตนเอง

ครูพยายามอธิบายการนำเทคโนโลยีมาใช้ให้สอดคล้องกับเนื้อหาของบทเรียนถัดไปอย่างไร ในสภาพแวดล้อมที่มีทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด

กิจกรรมในชั้นเรียน

ครูที่มีประสิทธิภาพจะใช้กิจกรรมในชั้นเรียนรูปแบบต่าง ๆ เพื่อการจัดการชั้นเรียนของตน ต่อไปนี้คือตัวอย่างบางส่วนของกิจกรรมในชั้นเรียนที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งสามารถนำไปปรับใช้ในชั้นเรียนของคุณได้ สามารถเลือกเฉพาะกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ในชั้นเรียนของคุณ ไม่จำเป็นต้องใช้ตัวอย่างทั้งหมด

กิจกรรมนำเข้าสู่การเรียนรู้

- ทักทายนักเรียนที่ประตู วิธีนี้จะช่วยให้คุณสามารถกำหนดบรรยากาศของชั้นเรียนในวันนั้นและสังเกตว่านักเรียนแต่ละคนเป็นอย่างไรบ้าง
- คุณสามารถทำให้การมีส่วนร่วมเป็นเรื่องสนุกสนานได้โดยให้นักเรียนตอบคำถามที่น่าสนใจต่าง ๆ

ตัวอย่างเช่น:

- สัตว์ตัวโปรดของนักเรียนคืออะไร (สี อาหาร ดนตรี หนังสือ กีฬา หรืองานอดิเรก)
- นักเรียนชอบมะพร้าวหรือสับปะรด
- จงบอกชื่อเมืองต่าง ๆ ในประเทศเมียนมาร์
- สปีดาร์ห์นี้นักเรียนได้ช่วยเหลือใครบ้าง อย่างไร
- เขียนคำถามอันเครื่องไว้บนกระดานเพื่อให้นักเรียนหาคำตอบเมื่อเข้าชั้นเรียน

การดึงความสนใจของนักเรียน

วิธีดึงดูดความสนใจ:

- เมื่อครูวางมือบนศีรษะหรือเอานิ้วแตะจมูก นักเรียนจะเลียนแบบโดยไม่มีอาการสงสัยใด ๆ
- เมื่อครูกดกริ่งหรือตีระฆัง นักเรียนจะกลับไปทำงานของตนเอง
- เมื่อครูยกมือขึ้นในอากาศและนับถอยหลัง “5-4-3-2-1” นักเรียนทุกคนต้องเงิบ
- เมื่อครูปรบมือตามจังหวะ นักเรียนต้องปรบมือตามจังหวะนั้น
- เมื่อนักเรียนในชั้นเสียงดัง ครูสามารถหยุดการสอนและนิ่งเงิบจนกว่านักเรียนจะมีสมาธิอีกครั้งและกลับมาให้ความสนใจ

การแจกและเก็บเอกสารประกอบการเรียน

จะเป็นการดีหากมีการไต่ตรงกิจกรรมในชั้นเรียนต่าง ๆ แม้จะเป็นเพียงการแจกและรวบรวมเอกสารประกอบการเรียน การมีกิจกรรมประจำในชั้นเรียนเหล่านี้จะส่งผลให้การเรียนการสอนราบรื่นมากยิ่งขึ้น

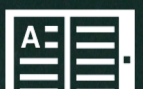
การแจกเอกสาร

- แจกเอกสารประกอบการเรียนทั้งหมดให้นักเรียนหนึ่งคน จากนั้นให้นักเรียนจับเวลาดูว่าพวกเขาสามารถส่งต่อเอกสารได้เร็วแค่ไหน
- ยืนรอที่ประตูเพื่อแจกเอกสารให้นักเรียนขณะที่พวกเขาเดินเข้าชั้นเรียน
- มีการแข่งขันเป็นแถวหรือแข่งขันเป็นกลุ่มโต๊ะ โดยกลุ่มแรกที่ทำงานเสร็จจะได้รับรางวัล
- เลือกผู้นำนักเรียนเพื่อแจกเอกสาร

การเก็บเอกสาร

- มีกล่องรวบรวมหรือระบุด้านที่นักเรียนสามารถส่งงานเมื่อทำเสร็จเรียบร้อยแล้ว
- กำหนดที่ประจำในการส่งการบ้าน
- กำหนดหัวหน้านักเรียนเพื่อรับผิดชอบในการรวบรวมการบ้านจากเพื่อนๆ ในแต่ละวัน หรือแต่ละสัปดาห์

การรวมความสนใจของนักเรียน

เทคนิคการเรียกสมาธิของนักเรียนกลับมา

- เมื่อนักเรียนประพฤติตัวไม่เหมาะสมหรือถูกดึงความสนใจออกไป ให้มองไปที่เขาและพูดชื่อของเขา เพื่อแสดงให้นักเรียนรู้ว่าคุณมองอยู่ จากนั้นกลับเข้าสู่บทเรียนต่อไป
- ให้เวลานักเรียน 30 วินาทีในการยืนขึ้น ยืดเส้นยืดสาย และขยับตัวไป-มา เล็กน้อย
- ย้ายที่นั่งของนักเรียนเพื่อการทำงานร่วมกันกับกลุ่มใหม่
- เป็นคู่: หากคุณสอนเนื้อหาได้ระยะเวลาหนึ่งแล้ว เปิดโอกาสให้นักเรียนทบทวนเนื้อหาหรือตอบคำถามร่วมกันกับเพื่อน

การตอบสนองของนักเรียน

ตั้งคำถามหรือตอบคำถาม:

- นักเรียนควรยกมือขึ้นอย่างเงียบ ๆ เพื่อรอตอบคำถาม โดยครูควรเป็นคนเลือกนักเรียนที่จะตอบก่อนเสมอ

การส่งงานล่าช้า

ระบุผลที่ตามมาอย่างชัดเจน:

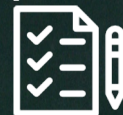
- หากส่งงานช้า จะถูกหักคะแนนร้อยละ 5 ต่อวัน
- หากส่งงานช้า จะได้รับเกรดวิชานั้นต่ำลงหนึ่งระดับใน แต่ละวัน (จาก A เป็น B)
- หากส่งงานช้าเกิน 3 วัน ครูจะไม่รับงานที่นำมาส่ง
- หากส่งงานช้าเกินกำหนด นักเรียนจะได้รับงานเพิ่มเติม
- ถ้านักเรียนทำการบ้านที่ได้รับมอบหมายไม่เสร็จ นักเรียนต้องทำงานนั้นในช่วงพักกลางวันหรือเวลาพักอื่น ๆ
- นักเรียนจะได้รับรางวัลพิเศษหากส่งงานทั้งหมดในสัปดาห์นั้นตรงเวลา

การประเมินทั้งกลุ่มอย่างรวดเร็ว

ประเมินโดยไม่ต้องทดสอบ:

- นิ้วมือทั้ง 5: ถามนักเรียนในชั้นว่าพวกเขาให้คะแนนระดับความเข้าใจของตนเท่าไร? ให้นักเรียนทุกคนยกมือขึ้นโดยใช้จำนวนนิ้วแทนระดับความเข้าใจ 1 นิ้ว = ต่ำ และ 5 นิ้ว = สูงมาก
- นิ้วโป้งขึ้น นิ้วโป้งขวาง นิ้วโป้งคว่ำ: ถามคำถาม “ใช่” หรือ “ไม่ใช่” ในชั้นเรียน ให้นักเรียนตอบโดยใช้ นิ้วหัวแม่มือ
- พยักหน้า: ถามคำถาม “ใช่” หรือ “ไม่ใช่” ในชั้นเรียน นักเรียนตอบด้วยการพยักหน้าหรือส่ายหน้า
- ทบทวนบทเรียนที่สอนไป หากข้อมูลที่ทวนถูกต้องให้นักเรียนลุกขึ้นยืน และหากไม่ถูกต้องให้นักเรียนนั่งลง
- ชี้ไปที่คำตอบ: วางคำตอบไว้ตามที่ต่าง ๆ ในห้องเรียน ถามคำถามแล้วให้นักเรียนชี้ไปยังคำตอบที่ถูกต้อง

นักเรียนขาดสอบ

กำหนดกติกาการขาดสอบ:

- ให้ทำแบบทดสอบหลังเลิกเรียน
- ให้ทำแบบทดสอบก่อนเข้าเรียน
- ให้ทำแบบทดสอบในช่วงพักกลางวัน
- ให้นักเรียนที่ขาดสอบนั่งด้านหลังของห้องในคาบเรียนถัดไปเพื่อทำแบบทดสอบ

กิจกรรมการจบการเรียนรู้การสอน

วัตถุประสงค์เมื่อจบการเรียนรู้การสอน:

- พื้นที่สะอาด: นักเรียนจะลุกออกจากโต๊ะไม่ได้จนกว่าโต๊ะจะสะอาด
- งานเสร็จสมบูรณ์: นักเรียนสามารถออกจากชั้นเรียนได้ก็ต่อเมื่อส่งงานเรียบร้อยแล้ว
- ทำงานดีที่สุด/หนักที่สุด/ยากที่สุด: นักเรียนที่ทำงานดีที่สุด หนักที่สุด หรือยากที่สุด จะได้ออกห้องก่อน
- เงียบและพร้อม: นักเรียนที่นั่งเงียบ ๆ จะถูกเลือกให้ออกไปก่อน

EXIT

กลยุทธ์ในการจัดการพฤติกรรม

แม้แต่นักเรียนในชั้นเรียนของครูที่มีประสบการณ์มากที่สุดก็ยังมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ดังนั้นครูจึงต้องเตรียมแนวทางแก้ไขเพื่อชี้แนะนักเรียนว่าควรปฏิบัติตนและมีส่วนร่วมในชั้นเรียนอย่างไร ครูที่มีประสิทธิภาพจะคำนึงถึงการตอบสนองต่อพฤติกรรมเชิงลบอย่างดีที่สุดที่เหมาะสม คงเส้นคงวา โดยไม่มีการคุกคามหรือข่มขู่นักเรียน วิธีแก้ไขปัญหาพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ มีดังต่อไปนี้

การป้องกันพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม

ต่อไปนี้เป็นกลยุทธ์และกิจวัตรในชั้นเรียนเพื่อป้องกันการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม

กฎของห้องเรียน

- ในวันแรกของการเข้าเรียนควรมีการอภิปรายเกี่ยวกับสิ่งที่ควรเป็นกฎของชั้นเรียน โดยต้องมีการกำหนดกฎอย่างเฉพาะเจาะจง
- บันทึกไว้และติดไว้ในที่ที่สามารถมองเห็นได้ รวมทั้งย้ำในชั้นเรียนบ่อย ๆ

ตัวอย่างเช่น:

- ห้ามพูดแทรกขณะที่คนอื่นกำลังพูด
 - ยกมือขึ้นเมื่อต้องการตอบคำถาม
 - ไม่ใช่โทรศัพท์ในชั้นเรียน
- เว้นแต่ได้รับการอนุญาต

อ่านพฤติกรรมในชั้นเรียน

การปฏิบัติต่อเหตุการณ์เมื่อนักเรียนคนหนึ่งมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ควรต่างจากการปฏิบัติต่อเหตุการณ์เมื่อนักเรียนครั้งอื่นไม่จดจ่อกับการเรียน ซึ่งอาจเป็นช่วงเวลา ที่ควรจะ:

- พักสมองเป็นระยะเวลาสั้น ๆ
- ยืดเส้นยืดสาย
- ให้เวลานักเรียนวาดภาพเล่น
- เล่าเรื่องตลก
- เล่นเกมละลายพฤติกรรมสั้น ๆ เพื่อเรียกสมาธินักเรียนกลับมา

ย้ายตำแหน่งการสอน

- อย่ายืนสอนอยู่ที่หน้าห้องเพียงอย่างเดียว ควรเดินไปรอบ ๆ และตรวจดูงานที่นักเรียนแต่ละคนทำ
- ลองสอนจากหลังชั้นเรียนบ้าง หากมีนักเรียนที่ประพฤติตัวไม่เหมาะสมในชั้นเรียนให้ไปยืนใกล้ ๆ เพื่อให้พวกเขาได้รับรู้ว่าคุณตระหนักถึงพฤติกรรมของพวกเขา
- ตำแหน่งที่คุณเคลื่อนที่ไปรอบ ๆ ห้องเรียนมีความสำคัญ และถือเป็นแนวทางปฏิบัติที่ดีในการติดตามการทำงานและความก้าวหน้าของนักเรียนแต่ละคนขณะเรียนในชั้นเรียน

หนักแน่นและยุติธรรม

ควรมีความหนักแน่น คงเส้นคงวา และเข้มงวดเท่าที่ทำได้ ในขณะที่เดียวกันก็ต้องแสดงให้เห็นว่าคุณห่วงใยและต้องการสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับนักเรียนของคุณ บอกเหตุผลกับพวกเขาว่า เพราะเหตุใดคุณถึงต้องเข้มงวดและมีความคาดหวังสูง

ตัวอย่างเช่น หม่อมซอ ใช้โทรศัพท์ขณะที่ครูกำลังสอน ก่อนหน้านั้นชั้นเรียนตั้งกฎว่าห้ามรับโทรศัพท์ระหว่างเรียน ตามกฎคือถ้านักเรียนรับโทรศัพท์ครูจะเก็บโทรศัพท์ไว้ใต้โต๊ะของเขาจนกว่าจะหมดคาบเรียน หลังจากเก็บโทรศัพท์ไว้ใต้โต๊ะแล้ว ให้ถามนักเรียนว่า “เพราะเหตุใดครูถึงไม่อนุญาตให้ใช้โทรศัพท์ในคาบเรียน”

การชมเชยในที่สาธารณะ

ควรแสดงความยินดีกับนักเรียนเมื่อพวกเขาทำพฤติกรรมที่ดี ให้เพื่อนทั้งชั้นรู้เมื่อมีนักเรียนคนใดคนหนึ่งได้ทำสิ่งที่ดีเยี่ยม สิ่งนี้จะช่วยสร้างวัฒนธรรมเชิงบวกในห้องเรียนอีกด้วย

ตัวอย่างเช่น ในขณะที่นักเรียนกำลังตอบชุดคำถาม ครูสังเกตเห็นว่า โมโม กำลังอธิบายคำถามให้เพื่อนฟัง ครูควรชมเชยว่า “โมโม กำลังอธิบายคำถามที่ 3 ให้เพื่อนฟัง ซึ่งเป็นคำถามที่ยากมาก ขอขอบคุณที่ช่วยเหลือเพื่อนนะ สิ่งนี้แสดงให้เห็นถึงการทำงานเป็นทีมที่ยอดเยี่ยมมาก”

เป็นเจ้าของห้องเรียน

- ควรจัดชั้นเรียนเป็นระเบียบเรียบร้อยและพร้อมสำหรับการเรียนรู้ก่อนเริ่มการเรียนการสอน
- ย้ายโต๊ะ ทำความสะอาดห้องเรียน และเตรียมสื่อการเรียนการสอนทั้งหมดล่วงหน้า เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้

การจัดที่นั่งให้นักเรียน

- ควรจัดที่นั่งที่เหมาะสมแก่นักเรียนแต่ละคนในห้อง ในขณะที่วางแผนการจัดที่นั่งควรคำนึงถึงความต้องการของนักเรียนด้วย
- อย่ากลัวที่จะเปลี่ยนที่นั่งนักเรียนหากมีปัญหาเกิดขึ้น

ตัวอย่างเช่น หากนักเรียนสองคนคุยกันตลอดเวลา ให้ย้ายคนหนึ่งไปนั่งที่อื่น และควรให้นักเรียนที่ประพฤติตัวไม่เหมาะสมนั่งหน้าชั้น เพื่อให้พวกเขามีสมาธิในการเรียน

ทิศทางที่ชัดเจน

- เมื่อมีคำสั่งหรือให้คำแนะนำใดแก่นักเรียน ควรแน่ใจว่าคำสั่งหรือคำแนะนำนั้นมีความเฉพาะเจาะจง ชัดเจน และง่ายต่อการปฏิบัติตาม
- คุณอาจต้องสาธิตหรือยกตัวอย่าง เพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจมากขึ้น
- ควรให้นักเรียนทวนคำสั่งหรือคำแนะนำ เพื่อทดสอบความเข้าใจของเขา

ตัวอย่างเช่น “เอาล่ะทุกคน ครูได้อธิบายไปแล้วว่านักเรียนต้องทำอะไรบ้างในกิจกรรมนี้ มีอัน เธอช่วยอธิบายขั้นตอนตามความเข้าใจของเธอเองให้เพื่อน ๆ ฟังอีกครั้งได้ไหม”

เลือกคนตอบ

- กระตุ้นให้นักเรียนยกมือตอบ
- เลือกว่าใครจะตอบคำถามแต่ละข้อ
- นักเรียนควรรู้ว่าพวกเขาสามารถถูกเรียกให้ตอบได้ตลอดเวลา ดังนั้นพวกเขาจำเป็นต้องเตรียมตัวให้พร้อมเสมอ

จัดกลุ่มโดยเจตนา

เมื่อคุณรู้จักนักเรียนของคุณดีแล้ว ให้จัดกลุ่มเฉพาะตามความสามารถ และคนที่คุณคิดว่าสามารถทำงานร่วมกันได้ดี:

- คุณสามารถผสมผสานความสามารถเพื่อให้นักเรียนที่เก่งทางวิชาการช่วยนักเรียนที่อ่อนกว่า
- คุณสามารถจัดนักเรียนเป็นกลุ่มตามระดับความสามารถเพื่อที่จะสามารถตอบสนองต่อความต้องการในการเรียนรู้ของพวกเขาได้ดียิ่งขึ้น
- คุณสามารถจัดกลุ่มที่มีความหลากหลาย ทั้งกลุ่มชาติพันธุ์ เพศ ฯลฯ เพื่อช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ความเห็นอกเห็นใจต่อกันและกัน

แก้ไขสิ่งเล็กน้อย

หากคุณพบเห็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมแม้เพียงเล็กน้อย ก็ควรแก้ไขทันที หยุดปัญหาเล็ก ๆ ก่อนที่มันจะกลายเป็นปัญหาใหญ่โต

ตัวอย่างเช่น: เอเอ กำลังวาดรูปขณะที่ครูกำลังสอนอยู่ ครูสามารถบอกเธอว่า “เอเอ นี่ยังไม่ถึงเวลาวาดรูป เธอต้องฟังในขณะที่ครูกำลังสอน หลังจากนั้นเราจะมีภารกิจด้วยกัน”

สัญญาณสำคัญ

มีสัญญาณหรือกิจวัตรในชั้นเรียน เพื่อป้องกันนักเรียนให้ทราบล่วงหน้าว่าสิ่งสำคัญกำลังจะเกิดขึ้น เกือบถึงความสำคัญของหัวข้อให้นักเรียนฟังเพื่อให้พวกเขาเกิดความสนใจและอยากมีส่วนร่วม

ตัวอย่างเช่น: ครูบอกว่า “สิ่งนี้จะมีประโยชน์สำหรับการสอบมาก” หรือ “เขียนเครื่องหมายดอกจันไว้ข้างภาพนั้นะ” เพื่อส่งสัญญาณให้นักเรียนทราบว่าพวกเขาต้องจดจำหัวข้อนี้เป็นพิเศษ

กฎทองคำ

ให้นักเรียน “ปฏิบัติต่อครูด้วยความเคารพเช่นเดียวกับที่ครูปฏิบัติต่อเธอ”
เมื่อนักเรียนทำผิด ให้พวกเขาไตร่ตรองว่าพวกเขาทำอะไรผิด

ตัวอย่างเช่น: เมื่อคุณได้ยินว่านักเรียนไม่เคารพผู้อื่นในชั้นเรียน คุณควรบอกให้นักเรียนไตร่ตรองว่า “เธอจะรู้สึกอย่างไรถ้ามีคนปฏิบัติต่อเธอแบบนี้”

การรับมือกับความประพฤติที่ไม่เหมาะสม

ต่อไปนี้เป็นกลยุทธ์และกิจวัตรในชั้นเรียน เพื่อรับมือกับพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม

พูดคุยเป็นการส่วนตัว

- ไม่ควรทำให้นักเรียนต้องอับอายต่อหน้าเพื่อนในชั้นเรียนเมื่อพวกเขาประพฤติตัวไม่เหมาะสม
- ให้เขาพูดคุยกับคุณหลังเลิกเรียน หรือพูดคุยกับเขาตามลำพังขณะที่คนอื่น ๆ ในชั้นเรียนกำลังทำงาน ที่ได้รับมอบหมาย
- อย่ากลัวที่จะบอกให้เขารอหลังจากนักเรียนคนอื่น ๆ ออกจากชั้นเรียน เพื่อพูดคุยเกี่ยวกับพฤติกรรมของเขา

ไม่ควรพูดคำว่า “ไม่”

- เมื่อนักเรียนประพฤติไม่เหมาะสม ลองแก้ไขโดยการยกตัวอย่างสิ่งที่พวกเขาควรทำ
- อย่าพูดถึงสิ่งที่พวกเขาไม่ควรทำซ้ำแล้วซ้ำเล่า

ตัวอย่างเช่น:

- สิ่งที่ดีควรทำ: “นายวิน ช่วยนั่งที่เก้าอี้ของเธอ และตอบคำถามข้อที่ 5 ด้วย”
- สิ่งที่ไม่ควรทำ: “นายวิน อย่ายืนใกล้หน้าต่าง”

ข้อเสนอแนะแบบแซนด์วิช

เมื่อให้ข้อเสนอแนะแก่นักเรียน:

1. เริ่มโดยการพูดถึงสิ่งที่นักเรียนทำได้ดีก่อน
2. กล่าวถึงแนวทางการปรับปรุงที่นักเรียนสามารถทำได้ และให้ข้อเสนอแนะเชิงบวกและสร้างสรรค์
3. ปิดท้ายด้วยการกล่าวถึงอีกสิ่งหนึ่งที่พวกเขาทำได้ดี

ตัวอย่างเช่น: หลังจากอ่านเรียงความของนักเรียนแล้ว คุณสามารถให้ข้อเสนอแนะแบบแซนด์วิชว่า:

- “ครูบอกได้เลยว่าเธอได้ใช้ความพยายามเป็นอย่างมาก ในการศึกษาหาคำตอบนี้”
- “หากต้องการใช้สุภาษิต คำพังเพย หรือคำพูดอ้างอิงในเรียงความ จะเป็นการดีมากยิ่งขึ้นถ้าเธอเลือกใช้คำที่มีความสอดคล้องกับหัวข้อและโครงเรื่อง”
- “ข้อมูลสนับสนุนประเด็นในเรียงความของเธอ นั้นดีมาก”

ทบทวนกฎที่ตั้งไว้

ทบทวนกฎในชั้นเรียนของคุณบ่อย ๆ เมื่อนักเรียนมีความประพฤติที่ไม่เหมาะสม และอธิบายว่าเพราะเหตุใด กฎเหล่านี้จึงมีความสำคัญ

ตัวอย่างเช่น: “เธอไม่ควรทวงเพื่อนข้าง ๆ เพราะเรา จะไม่สามารถเรียนหัวข้อถัดไปได้หากไม่เข้าใจส่วนนี้ ก่อน”

ความทั่วถึง

หากมีนักเรียนที่มีความกระตือรือร้นตลอดเวลา หรือนักเรียนบางคนพยายามจะตอบคำถามทุกข้อ คุณต้องให้โอกาสในการตอบคำถามกับนักเรียนคนอื่น ๆ ด้วย

ตัวอย่างเช่น: “ขอบคุณ ดินเอ สำหรับความตั้งใจที่จะแบ่งปันความรู้ ขอโอกาสให้นักเรียนคนอื่นได้ลองตอบดูบ้าง”

แก้ไขพฤติกรรม

สิ่งสำคัญคือต้องแยกพฤติกรรมเชิงลบออกจากตัวเด็ก ให้มุ่งแก้ไขพฤติกรรมที่ผิดเท่านั้น ไม่ใช่ตัวเด็ก

ตัวอย่างเช่น:

สิ่งที่ควรทำ: “ยันอ่อง ครูชอบที่เธอมีความกระตือรือร้นในชั้นเรียน แต่ไม่ควรวิ่งในชั้นเรียนแบบนี้ เพราะอาจทำให้เพื่อนบางคนได้รับบาดเจ็บ”

สิ่งที่ไม่ควรทำ: “ยันอ่อง เธอมักจะทำให้เพื่อนคนอื่นเสียสมาธิตลอดเลยนะ”

คำถามย้อนกลับ

หากนักเรียนถามคำถามที่ค่อนข้างท้าทาย ให้ถามคำถามกลับไปยังเพื่อน ๆ ในชั้นเรียนเพื่อการอภิปราย ครูไม่จำเป็นต้องมีคำตอบสำหรับนักเรียนตลอดเวลาก็ได้

ตัวอย่างเช่น: เมื่อนักเรียนถามว่า “ส่วนผสมของเกลือกับน้ำเป็นตัวทำละลายหรือสารละลาย” ครูสามารถหันไปหานักเรียนคนอื่น ๆ แล้วถามว่า “นักเรียนคนอื่นคิดว่าอย่างไร”

รอและสังเกต

หากนักเรียนประพฤติตัวไม่เหมาะสมระหว่างเรียน ให้ครูหยุดสอนและมองไปที่เขา ให้นักเรียนคนนั้นรู้ตัวว่าเขาประพฤติตัวไม่เหมาะสมอยู่โดยไม่ต้องพูดอะไร เมื่อเขารู้ว่าคุณกำลังรอเขาอยู่ เขาควรหยุดสิ่งที่กำลังทำและเรียกสมาธิกลับมา

จัดการพฤติกรรมของตนเอง

ครูทุกคนมีงานที่ยากและกดดันเป็นอย่างมาก ในแต่ละวันครูต้องตัดสินใจหลายร้อยครั้งว่าจะกระตุ้นและจัดการนักเรียนของตนได้อย่างไร ต่อไปนี้เป็นประเด็นสำคัญบางประการที่ควรจดจำเพื่อนำไปปรับใช้ในสถานการณ์ที่ท้าทาย

อย่าเอามาเป็นเรื่องส่วนตัว

ในแต่ละวันย่อมมีเรื่องที่คุณต้องตัดสินใจใหม่ ๆ อยู่เสมอ ไม่ควรนำปัญหาพฤติกรรมของนักเรียนมาเป็นเรื่องส่วนตัวบ่อยครั้งที่พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนเป็นผลมาจากสถานการณ์อื่น ๆ ในชีวิตของเขา

ครูที่มีประสิทธิภาพจะไม่แสดงความไม่พอใจออกมา

คงเส้นคงวา

ควรปฏิบัติต่อนักเรียนทุกคนเหมือนกันเมื่อพวกเขาประพฤติตัวไม่เหมาะสม พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมอย่างเดียวกันควรได้รับผลที่ตามมาเหมือนกัน

ตัวอย่างเช่น: คุณต้องช่วยเหลือนักเรียนทั้งสองคนที่กำลังทะเลาะหรือโต้เถียงกันอยู่ คุณไม่ควรลงโทษนักเรียนเพียงคนเดียวหรือลงโทษคนใดคนหนึ่งน้อยกว่าอีกคนหนึ่ง

ไม่ควรสันนิษฐานว่านักเรียนเข้าใจ

บางครั้งนักเรียนประพฤติตัวไม่เหมาะสมหรือไม่ถูกต้องเนื่องจากไม่เข้าใจว่าต้องทำอะไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากครูอธิบายกิจกรรมเพียงครั้งเดียวเมื่อเกิดเหตุการณ์ เช่นนี้ คุณต้องเรียบเรียงคำพูดใหม่ หรืออธิบายซ้ำอีกครั้งเพื่อช่วยให้นักเรียนทำงานได้สำเร็จ

ควบคุมการแสดงออก

คุณสามารถควบคุมปฏิกิริยาของตนเองได้แม้ว่านักเรียนจะประพฤติตัวไม่เหมาะสมก็ตาม ควรตั้งเป้าที่จะหลีกเลี่ยงการตะโกนหรือแสดงอารมณ์เชิงลบต่อหน้านักเรียน

จับคู่ผลที่ตามมา

พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมบางอย่าง เช่น การคุยกันขณะครูสอน หรือ การขว้างปาสิ่งของใส่กัน สามารถแก้ไขได้โดยง่าย ครูควรบอกให้หยุดและตักเตือนเพื่อแก้ไขพฤติกรรมก่อนที่จะมีคนได้รับบาดเจ็บ

ตัวอย่างเช่น: หากนักเรียนกำลังทะเลาะกันขณะมีการเรียนการสอน ครูควรหยุดสอนและตักเตือนให้การโต้เถียงกันสิ้นสุดโดยทันทีเพื่อความปลอดภัยของทุกคน

สมมติว่าดีที่สุด

นักเรียนทุกคนสามารถเรียนรู้และประสบความสำเร็จในชั้นเรียนของคุณได้

หลีกเลี่ยงการตีตรานักเรียนและพยายามดึงสิ่งที่ดีที่สุดของพวกเขาออกมา เพื่อช่วยให้พวกเขาประสบความสำเร็จ

ครูทำงานร่วมกันเพื่อตอบคำถามเกี่ยวกับความสามารถของครู

ผู้ให้การอบรมอธิบายความเชื่อมโยงระหว่างทฤษฎีและการปฏิบัติ

ผู้ให้การอบรมจำลองการสอนแก่ครูสอนเด็กเล็กและเด็กอนุบาลในการใช้ทรัพยากรที่มีในชีวิตประจำวันเพื่อให้เด็กเล็กสามารถมีส่วนร่วมได้

กลยุทธ์ในการจูงใจนักเรียน

การที่จะทำให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียนทุกวันเป็นความท้าทายอย่างยิ่งที่ครูทุกคนต้องเผชิญ ลองใช้กลยุทธ์ตะขอบีตตกปลาและการมีส่วนร่วมดังต่อไปนี้ เพื่อจูงใจให้นักเรียนสนใจและระอคอยที่จะได้มีส่วนร่วมในชั้นเรียนของคุณ

บทเรียนแบบตะขอบีตตกปลา

เช่นเดียวกับการใช้ตะขอบีตตกปลาในการตั้งจุดปลา ครูสามารถเริ่มบทเรียนด้วยตะขอบีตเพื่อตั้งจุดความสนใจของนักเรียน การมีเบ็ดตกปลาในทุกๆ บทเรียน / หรือทุกๆ ครั้ง จะทำให้นักเรียนรู้ว่าพวกเขาเริ่มเรียนรู้ทันทีที่เดินเข้ามาในชั้นเรียน ต่อไปนี้คือเทคนิคที่คุณสามารถนำไปใช้เพื่อเริ่มบทเรียน

เริ่มต้นด้วยคำถาม

ถามคำถามเกี่ยวกับข้อมูลใหม่ที่นักเรียนกำลังจะเรียนรู้ในบทเรียน ข้อดีของการถามแบบนี้คือคุณจะได้รู้ว่านักเรียนรู้อะไรอยู่แล้ว เพื่อให้คุณสามารถมุ่งเน้นไปยังข้อมูลที่พวกเขาจะต้องเรียนรู้เพิ่มเติม คุณต้องสนับสนุนให้นักเรียนอย่ากลัวที่จะทำผิดพลาด เนื่องจากความผิดพลาดถือเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้

ตัวอย่างเช่น: บทเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ เรื่องวัฏจักรของน้ำ
ก่อนเริ่มบทเรียนให้ถามนักเรียนว่า “หลังจากฝนตกแล้วนักเรียนรู้ใหม่น้ำฝนไปไหน” ใช้เวลา 2-3 นาทีเพื่อให้นักเรียนคิดเพื่อหาคำตอบ

เริ่มต้นด้วยความผิดพลาด

เขียนข้อความเท็จหรือประโยคที่ไม่ถูกต้อง แล้วให้นักเรียนหาข้อผิดพลาดพร้อมกับอธิบายว่าเหตุใดข้อความนั้นจึงผิด

ตัวอย่างเช่น: “ผลบวกมุมภายในของสามเหลี่ยมเท่ากับ 190 องศา” ให้นักเรียนอธิบายว่าเพราะเหตุใดข้อความนี้จึงไม่ถูกต้อง

เริ่มต้นด้วยคำถามทบทวน 3 ข้อ:

- คำถาม 1 ข้อ จากเนื้อหาของสัปดาห์ก่อน
- คำถาม 2 ข้อ จากเนื้อหาของบทเรียนก่อนหน้า

คำถามเหล่านี้จะช่วยให้นักเรียนได้ทบทวนข้อมูลก่อนหน้าและเตรียมพร้อมสำหรับการเรียนรู้ใหม่ วิธีการนี้ได้รับการพิสูจน์แล้วว่าสามารถเรียกความจำและช่วยให้นักเรียนเตรียมตัวสำหรับการทดสอบในอนาคต

เด็กและเยาวชนก็เป็นเช่นเดียวกับผู้ใหญ่ที่อาจมีความเห็นตื้นเขินหรือเสียสมาธิในการเรียนรู้ ซึ่งถือเป็นเรื่องเป็นปกติ หากคุณสังเกตเห็นว่านักเรียนหลายคนในชั้นเรียนของคุณไม่มีส่วนร่วมหรือไม่ให้ความสนใจขณะที่ทำการสอน นั้นแสดงว่า ถึงเวลาที่ต้องเปลี่ยนแปลงอะไรบางอย่าง ต่อไปนี้คือกลยุทธ์ต่าง ๆ ที่คุณสามารถใช้เพื่อให้นักเรียนมีส่วนร่วม

เริ่มต้นด้วยวัตถุ

ใช้วัตถุที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่จะสอนเริ่มบทเรียนและการสนทนาในชั้นเรียนเพื่อสร้างความอยากรู้อยากเห็น

ตัวอย่างเช่น:

- การสอนเรื่องเสียง: ใช้กระดิ่ง หรือเครื่องดนตรี
- การสอนเกี่ยวกับพืช: ใช้ผัก พืช หรือผลไม้
- การสอนรูปทรงเรขาคณิต: ใช้ลูกบอล กล้อง กระดาษแข็ง และหรือของเล่นสำหรับเด็ก

ตัวอย่างเช่น: บทเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง เรขาคณิต

วางวัตถุสามมิติ เช่น ลูกบอล กระป๋องโซดา หรือม้วนเทป ไว้หน้าชั้นเรียน แล้วให้นักเรียนวัดพื้นที่ ปริมาตร และเส้นรอบรูปของวัตถุนั้น

เริ่มต้นด้วยการฝึกสมอง

เขียนหรืออ้างอิงคำพูดของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เรื่องตลก หรือปริศนา ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่นักเรียนจะได้เรียนรู้ ในบทเรียนของคุณ

ตัวอย่างเช่น: “ชาติใดที่ทำลายดิน เหมือนทำลายตัวเอง ป่าไม้เป็นปอดของแผ่นดินของเรา ทำให้อากาศบริสุทธิ์ และให้ความสดชื่นแก่ผู้คนของเรา”

- แฟรงคลิน ดี รูสเวลท์

เริ่มต้นด้วยรูปภาพหรือวิดีโอ

แสดงรูปภาพที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อในบทเรียนเพื่อเริ่มการสนทนา

ตัวอย่างเช่น: บทเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ เรื่องแรงโน้มถ่วง

เมื่อสอนเรื่องแรงโน้มถ่วง ให้นักเรียนดูคลิปวิดีโอสั้น ๆ หรือแสดงภาพนักบินอวกาศที่ลอยอยู่ในอวกาศ ใช้ภาพเหล่านี้เพื่อเริ่มการสนทนาเกี่ยวกับแรงโน้มถ่วง “เหตุใดผู้คนจึงลอยได้เมื่ออยู่ในอวกาศ แต่ลอยไม่ได้เมื่ออยู่บนโลก”

เชื่อมโยงกับอาชีพในอนาคต

หากเป็นไปได้ ให้ใช้เวลาพูดคุยกับนักเรียนว่าบทเรียนนี้จะช่วยพวกเขาในด้านใดของชีวิต การพูดคุยนี้จะช่วยให้นักเรียนเข้าใจคุณค่าและประโยชน์ของหัวข้อที่กำลังจะเรียนรู้

ตัวอย่างเช่น: ก่อนสอนเกี่ยวกับการชั่ง ตวง วัด เล่าให้นักเรียนฟังว่าบุคคลทั่วไป ชั่ง ตวง วัด สิ่งต่าง ๆ ตลอดเวลาในชีวิตการทำงาน ช่างยนต์ต้องตวงส่วนผสมในอาหาร หรือช่างก่อสร้างต้องวัดขนาดเพื่อการสร้างบ้าน

ผ่านบอล

ใช้ลูกบอลในการเลือกนักเรียนตอบคำถาม โดยถามคำถามก่อน จากนั้นโยนลูกบอลให้นักเรียน

นักเรียนที่ได้รับลูกบอลจะเป็นคนตอบคำถามแล้วส่งต่อให้เพื่อนสำหรับคำถามต่อไป

แขกรับเชิญ

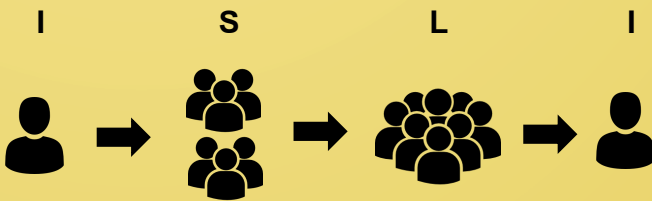
เชิญแขกที่น่าสนใจมาพูดคุยในห้องเรียนเพื่อแบ่งปันประสบการณ์ของพวกเขา โดยอาจเป็นสมาชิกในชุมชน ครูท่านอื่น หรือเพื่อนก็ได้

กลุ่ม ISLI

กลุ่มที่มีขนาดแตกต่างกัน ช่วยให้นักเรียนมีบทบาทและความรับผิดชอบที่แตกต่างกัน

- เริ่มบทเรียนโดยให้นักเรียนมีการทบทวนอย่างอิสระ (I-Independently)
- จากนั้นทำงานเป็นกลุ่มย่อย (S-Small) เพื่ออภิปรายเกี่ยวกับบทเรียน
- จากนั้นให้เข้ากลุ่มใหญ่ (L-Large) เพื่อแก้ปัญหา
- ทดสอบความเข้าใจเป็นรายบุคคล (I-Individually) อีกครั้งในตอนท้ายของบทเรียนเพื่อค้นหาว่ามีสิ่งใดที่ต้องสอนอีกครั้ง

การค้นพบ

ติดคำถามหรือข้อมูลรอบ ๆ ห้อง และให้นักเรียนเดินไปรอบ ๆ เพื่อค้นหาคำตอบทั้งหมด (กิจกรรมนี้จะช่วยให้นักเรียนหลุดจากโต๊ะโดยที่ยังคงจดจ่ออยู่กับการเรียนรู้)

ตัวอย่างเช่น: แทนที่จะสอนเกี่ยวกับวัฏจักรของน้ำ ให้เขียนขั้นตอนของวัฏจักรลงบนกระดาษและติดรอบ ๆ ห้อง จากนั้นให้นักเรียนเรียงลำดับที่ถูกต้อง

1/3 TTT

ในแผนการสอนของคุณ เวลาพูดคุยของครู (TTT-Teacher Talking Time) ไม่ควรเกิน 1 ใน 3 ของเวลาทั้งหมด ส่วนเวลาที่เหลืออีก 2 ใน 3 ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้

กฎ 10:2

ในทุก ๆ 10 นาทีของการสอน ควรใช้เวลา 2 นาทีเพื่อให้นักเรียนประมวลผลและตอบสนอง โดยถามคำถามที่เฉพาะเจาะจงเพื่อทดสอบความเข้าใจและฟังความคิดเห็นของนักเรียน

ผู้ฝึกอบรมสอนให้ครูเห็นถึงวิธีการรวมแผนภาพเวนน์
ในบทเรียน

ครูดูวิดีโอเกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
ระหว่างการประชุมเชิงปฏิบัติการ

การตั้งคำถามและการประเมิน

การให้นักเรียนคิดวิเคราะห์โดยอาศัยหลักสูตรที่สอนเพียงอย่างเดียวอาจเป็นเรื่องที่ยาก การตั้งคำถามและการประเมินจะช่วยให้ นักเรียนเข้าใจและมีส่วนร่วมกับบทเรียนได้ลึกซึ้งมากขึ้น ในขณะที่เดียวกันก็ให้ข้อมูลเกี่ยวกับจุดแข็งและจุดอ่อนของนักเรียนเพื่อการ วางแผนบทเรียนต่อไปได้อีกด้วย การถามคำถามของนักเรียนที่เพิ่มความยากขึ้นจะช่วยให้พวกเขาพัฒนาทักษะต่าง ๆ เช่น การคิด วิเคราะห์ การใช้เหตุผลเชิงตรรกะ การแก้ปัญหา และการตัดสินใจ ซึ่งทั้งหมดนี้มีความสำคัญต่อการศึกษาและอาชีพในอนาคตของ พวกเขา

ณ จุดเริ่มต้นของบทเรียน

การเริ่มบทเรียนด้วยแผนการสอนที่รัดกุมเป็นสิ่งที่สำคัญ วิธีที่คุณเริ่มชั้นเรียนจะเป็นตัวกำหนดภาพรวมของการเรียนการสอนที่ เหลือ ต่อไปนี้คือกิจกรรมบางส่วนที่ควรเตรียมพร้อมไว้ล่วงหน้าก่อนที่นักเรียนจะเข้ามาในห้อง หากพวกเขาเห็นสิ่งเหล่านี้ถูกจัดวาง อยู่พวกเขาจะรู้สึกตื่นเต้นที่จะเริ่มบทเรียน

บัตรคำ

- ทำบัตรคำศัพท์เพื่อช่วยให้นักเรียนเรียนรู้คำศัพท์ ใหม่ ๆ
- เขียนคำศัพท์ไว้ด้านหนึ่ง ส่วนอีกด้านหนึ่งให้วาด ภาพ
- ใช้บัตรคำศัพท์สำหรับทำกิจกรรม หรือประเมินว่า นักเรียนจดจำคำศัพท์หรือวลีใหม่ ๆ ได้หรือไม่

ตัวอย่างเช่น: วิชาภาษาอังกฤษ

เมื่อคุณกำลังสอนเกี่ยวกับตัวอักษร ใช้บัตรคำศัพท์เพื่อ วาดภาพสิ่งของที่ขึ้นต้นด้วยตัวอักษรแต่ละตัว

แผนภูมิ T

ใช้แผนภูมิ T เพื่อแสดงผลกระทบเชิงบวกและเชิงลบ อันเกิดจากการตัดสินใจหรือจากกระบวนการ

ตัวอย่างเช่น: ขอให้นักเรียนเขียนข้อดีและข้อเสียของ การพัฒนาอุตสาหกรรม หรือการสร้างเขื่อน

แผนภาพเวนน์

- ใช้แผนภาพเวนน์เพื่อแสดงความเหมือนและความ แตกต่างระหว่างมุมมอง 2 อย่าง หรือหัวข้อ 2 หัวข้อ
- พื้นที่ภายนอกของวงกลมแสดงถึงความแตกต่างกัน ของแต่ละหัวข้อ
- พื้นที่ตรงกลางแสดงถึงความคล้ายคลึงกัน ตัวอย่างเช่น: เปรียบเทียบ...
- ความเหมือนและความแตกต่างของสิ่งมีชีวิตและ สิ่งไม่มีชีวิต
- ความเหมือนและความแตกต่างของพืชที่เติบโตตาม ธรรมชาติและพืชที่เติบโตในฟาร์ม
- ความเหมือนและความแตกต่างของสี่เหลี่ยมผืนผ้า และสี่เหลี่ยมจัตุรัส

แผนภูมิต้นไม้

ใช้ภาพต้นไม้ในการให้นักเรียนแสดงความก้าวหน้า หรือ สาเหตุ - กระบวนการ - ผลกระทบ

ให้นักเรียนคิดกระดาดาษบน:

- ราก: หมายถึง ขั้นตอนแรก หรือสาเหตุ
- ลำต้น: หมายถึง ขั้นตอนที่สอง หรือกระบวนการ
- กิ่ง: หมายถึง ขั้นตอนที่สาม หรือผลกระทบ

ทักษะการคิดขั้นสูง

ถามคำถามประเภทต่าง ๆ ตลอดบทเรียน เพื่อท้าทายความสามารถของนักเรียนในรูปแบบต่าง ๆ

ความรู้: คำถามที่มีคำตอบเฉพาะ

ตัวอย่างเช่น: “ระบบสุริยะจักรวาลมีดาวเคราะห์กี่ดวง”

ความเข้าใจ: คำถามเพื่อความเข้าใจ

ตัวอย่างเช่น: “จ้อจ้อ เธอช่วยอธิบายให้เพื่อน ๆ ฟังได้ไหมว่าโลกหมุนรอบดวงอาทิตย์ได้อย่างไร”

การนำไปใช้: คำถามเกี่ยวกับโลกแห่งความจริง

ตัวอย่างเช่น: “เรามีฤดูกาลที่แตกต่างกันเนื่องจากโลกหมุนไปรอบ ๆ เรายังได้เรียนรู้อีกว่ามีความแตกต่างกันของเวลาด้วย สมมติว่านักเรียนเดินทางจากประเทศไทยไปยังประเทศสหรัฐอเมริกา นักเรียนคิดว่าสภาพอากาศจะแตกต่างกันอย่างไร ต้องเตรียมอะไรบ้าง และต้องวางแผนการเดินทางอย่างไร”

การวิเคราะห์: คำถามเพื่อทดสอบว่านักเรียนสามารถนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้ได้หรือไม่

ตัวอย่างเช่น: “จะมีอะไรเปลี่ยนแปลงถ้าโลกไม่ได้เอียงที่ 23½ องศา”

คำถามเป็นกลุ่ม

- แบ่งกลุ่มนักเรียนและให้พวกเขาเขียนคำถามเกี่ยวกับหัวข้อที่คุณสอน โดยให้ใช้คำถามที่เริ่มต้นด้วย “WH” (ใคร ทำอะไร เมื่อไร ที่ไหน ทำไม)
- และให้เขียนคำถามในหัวข้อที่พวกเขาต้องการทราบข้อมูลเพิ่มเติมหรือยังไม่ชัดเจนอีก 1-2 ข้อ
- เมื่อเขียนเสร็จแล้วให้แต่ละกลุ่มสลับคำถาม และให้เวลาคิด
- จากนั้นให้นักเรียนตอบคำถาม

ตัวอย่างเช่น: วิชาสังคมศึกษา

“นักเรียนคิดว่าองค์การสหประชาชาติก่อตั้งขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ใด ริเริ่มขึ้นเมื่อไหร่และที่ไหน มีประเทศสมาชิกผู้ก่อตั้งกี่ประเทศ”

หลักการใช้คำถาม

การถามนักเรียนว่า “เธอเข้าใจไหม” ไม่ใช่วิธีการประเมินความเข้าใจที่มีประสิทธิภาพ ครูควรถามคำถามที่เฉพาะเจาะจงกับนักเรียนโดยตรงเพื่อดูว่าพวกเขาเข้าใจอะไร

“เธอเข้าใจไหม”

คำถามเฉพาะเจาะจง

การเรียกถาม

สุ่มเลือกนักเรียนตามชื่อและถามคำถามเกี่ยวกับเนื้อหาที่เฉพาะเจาะจง การถามแบบนี้จะช่วยให้นักเรียนทุกคนทราบว่าพวกเขาต้องใส่ใจและคิดถึงคำตอบเสมอ เนื่องจากครูสามารถเรียกชื่อพวกเขาได้ตลอดเวลา

ตัวอย่างเช่น: ครูถามว่า “อะไรคือสาเหตุหลักของการกัดเซาะ มีมี เธอช่วยบอกสาเหตุสักหนึ่งข้อได้ไหม”

ตอนท้ายของบทเรียน

อย่าลืมใช้เวลาไว้สัก 2-3 นาทีในตอนท้ายของบทเรียน เพื่อประเมินว่านักเรียนของคุณจดจำบทเรียนได้มากน้อยเพียงใด สิ่งนี้จะเป็นแนวทางให้คุณทราบว่าต้องทบทวนเรื่องใดในการเรียนการสอนครั้งถัดไป ต่อไปนี้คือวิธีการประเมินเมื่อการเรียนการสอนเสร็จสิ้น

ไฟจราจร

- ใช้ภาพสัญญาณไฟจราจรเพื่อให้นักเรียนประเมินความเข้าใจด้วยตนเอง
- ให้นักเรียนแต่ละคนติดกระดาษลงบนสัญญาณไฟจราจรแต่ละสีตามระดับความเข้าใจของพวกเขา

สีเขียว = “เข้าใจดีมาก” นักเรียนเข้าใจและไม่มีคำถาม และเขียนสิ่งที่เรียนรู้จากบทเรียน

สีเหลือง = “เข้าใจปานกลาง” และเขียนคำถามที่ต้องการชี้แจงเพิ่มเติม

สีแดง = “ต้องการความช่วยเหลือ” และเขียนหัวข้อที่ต้องการทบทวน

ตัวขาออก

- ในช่วง 5 นาทีสุดท้ายของการเรียน ให้นักเรียนตอบคำถาม 1 ข้อ ลงบนกระดาษแล้วส่งให้ครู
- ใช้โอกาสนี้ในการถามคำถามที่ทำหายความสามารถและน่าสนใจแก่นักเรียน หรือทบทวนแนวคิดหลัก
- กิจกรรมนี้จะช่วยให้คุณรู้ว่าจะต้องทบทวนอะไรในการเรียนการสอนครั้งถัดไป

ตัวอย่างเช่น: ให้นักเรียนตอบคำถามบนกระดาษเกี่ยวกับบทเรียนในวันนี้ และออกจากห้องเรียนได้หลังจากส่งกระดาษคำตอบให้ครู

นิ้วมือทั้ง 5

- ถามนักเรียนว่าระดับความเข้าใจหรือความมั่นใจหลังการเรียนอยู่ที่ระดับใด
- นักเรียนยกมือขึ้นโดยใช้จำนวนนิ้วมือเพื่อแสดงถึงระดับความมั่นใจ
 - นิ้ว 1 = ไม่มั่นใจเลย
 - นิ้ว 2 = มั่นใจเล็กน้อย
 - นิ้ว 3 = มั่นใจบางส่วน
 - นิ้ว 4 = ค่อนข้างมั่นใจ
 - นิ้ว 5 = มั่นใจมาก
- การประเมินจะมีประสิทธิภาพมากขึ้นหากให้นักเรียนหลับตาขณะยกนิ้วขึ้น

ฉันไม่เข้าใจ

ฉันเข้าใจชัดเจน

ยกนิ้วโป้ง - ขวางนิ้วโป้ง - คว่ำนิ้วโป้ง

- ถามคำถาม “ใช่” หรือ “ไม่ใช่” ในชั้นเรียน
- ให้นักเรียนตอบโดยใช้นิ้วหัวแม่มือ

ตัวอย่างเช่น: ครูพูดประโยคใดประโยคหนึ่งและให้นักเรียนตอบโดยใช้นิ้วหัวแม่มือ

“ผลบวกมุมภายในสามเหลี่ยมคือ 180 องศา”

ฉันเข้าใจอย่างชัดเจน

ฉันยังคงมีคำถามบางอย่าง

ฉันต้องการคำอธิบายเพิ่มเติม

ครูวิชาสังคมใช้แผนที่ในการออกแบบ
บทเรียนวิชาภูมิศาสตร์

ครูสอนภาษาพม่าเรียนนอกห้องเรียน

กลยุทธ์การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม

วิธีที่ดีที่สุดวิธีหนึ่งในการเรียนรู้คือการลงมือทำ ครูที่มีความมั่นใจจะเปิดโอกาสให้นักเรียนเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม นอกจากนี้ นักเรียนยังสามารถเรียนรู้จากกันและกันได้อีกด้วย กิจกรรมที่เปิดให้นักเรียนมีส่วนร่วมจะช่วยให้เกิดการเรียนรู้มากขึ้น นักเรียนบางคนอาจเขินอายที่จะตอบคำถามในชั้นเรียนแต่จะมีส่วนร่วมในกิจกรรม สิ่งที่สำคัญคือต้องมีการกำหนดขนาดของกลุ่ม โดยพิจารณาตามวิธีที่คุ้นเคยต้องการให้นักเรียนเรียนรู้

การกำหนดขนาดของกลุ่ม

ขนาดของกลุ่มที่ต่างกัน ย่อมมีวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกันออกไป เมื่อวางแผนการสอนคุณต้องการให้นักเรียนของคุณทำงานเป็น:

รายบุคคล

การเรียนรู้เป็นรายบุคคลเป็นสิ่งที่ดีในการประเมินว่านักเรียนแต่ละคนมีความเชี่ยวชาญในเนื้อหาหรือไม่ รวมทั้งเปิดโอกาสให้เขาสามารถทำงานได้อย่างอิสระ ตัวอย่างกิจกรรมที่ควรทำเป็นรายบุคคลได้แก่ การประเมินรายบุคคล (แบบทดสอบ การทำการบ้าน และการอ่านแบบเงียบๆ) กิจกรรม 3 ข้อเท็จจริง 2 คำถาม และ 1 ความคิดเห็น กิจกรรมส้อมุม กิจกรรมเขียนกระดาน และการลงคะแนน

กลุ่มเล็ก (3-5)

กลุ่มขนาดเล็ก จะช่วยให้นักเรียนสามารถทำงานเป็นทีมได้ดี และเปิดโอกาสให้แรงงานใหญ่ออกเป็นส่วนย่อย ๆ

การจัดกลุ่มลักษณะนี้จะช่วยให้นักเรียนได้รับโอกาสในการเป็นผู้นำและตัดสินใจ กิจกรรมที่แนะนำสำหรับกลุ่มเล็ก ๆ ได้แก่ การทำโปสเตอร์ การทดลองทางวิทยาศาสตร์ การแสดงบทบาทสมมติ การนำเสนอเป็นกลุ่ม การโต้วาที การเดินชมนิทรรศการ และการล่าสมบัติ

จับคู่

เราสามารถใช้การเรียนรู้เป็นคู่เพื่อจับคู่นักเรียนที่มีความมั่นใจกับนักเรียนที่ขี้อาย นักเรียนที่เก่งกับนักเรียนที่อ่อนด้านวิชาการ หรือจับคู่ระหว่างนักเรียนที่ไม่ค่อยมีโอกาสได้ทำงานร่วมกัน กิจกรรมที่แนะนำให้จับคู่ ได้แก่ การคิดร่วมกัน การทิวหนังสือ การนำเสนอเป็นคู่ และการล่าสมบัติ

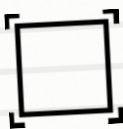

กิจกรรมสำหรับรายบุคคล

มุมมอง

- เขียนข้อความดังต่อไปนี้ ได้แก่ “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” “เห็นด้วย” “ไม่เห็นด้วย” และ “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ลงบนกระดาษจำนวน 4 แผ่น และติดไว้ที่มุมทั้งสี่ของห้องเรียน
- อ่านกรณีต่าง ๆ ที่นักเรียนสามารถโต้แย้งกันได้หน้าชั้นเรียนแล้วให้พวกเขาไปยืนในมุมที่ตรงกับความคิดเห็นของพวกเขา
- ให้นักเรียนอธิบายความคิดเห็นของตนจากมุมที่เขายืน

ตัวอย่างเช่น: วิชาสังคมศึกษา เรื่องประวัติศาสตร์และการพัฒนาของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 “ช่วง ค.ศ. 1961-1965 เป็นช่วงเวลาปรับปรุงและฟื้นฟูเศรษฐกิจของจีนตามทิศทางของเติ้งเสี่ยวผิง ส่งผลให้จีนเข้าสู่ภาวะที่มั่นคงมากขึ้น” หลังจากอ่านประโยคนั้นจบแล้ว ให้นักเรียนเลือกมุมตามความคิดของตนและอธิบายว่าเพราะเหตุใด พวกเขาจึงเลือกเห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วย

3 ข้อเท็จจริง 2 คำถาม และ 1 ความคิดเห็น

หลังจากนักเรียนได้เรียนรู้หัวข้อใหม่แล้วให้พวกเขาเขียนสิ่งต่อไปนี้ที่ละรายการ:

- ข้อเท็จจริง 3 ประการ ที่พวกเขาได้เรียนรู้
- คำถาม 2 ข้อ ที่พวกเขาสงสัยเกี่ยวกับหัวข้อที่ไม่ได้อภิปรายในชั้นเรียน
- ความคิดเห็น 1 ข้อ เกี่ยวกับหัวข้อที่เรียน

ตัวอย่างเช่น: วิชาสังคมศึกษา เรื่อง ชาวบ้านบางระจัน ให้นักเรียนเขียนสิ่งที่พวกเขาารู้จาก

เรื่องชาวบ้านบางระจัน 3 ข้อ จากนั้นให้เขียนคำถาม 2 ข้อเกี่ยวกับเรื่องนี้ (สามารถทำงานเป็นคู่ได้) สุดท้ายให้เขียน

คติสอนใจ ที่ได้จากรเรื่องนี้

3-2-1

บัญชีเฟสบุ๊ค

ลองให้นักเรียนเขียนข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลที่พวกเขาได้เรียนรู้ราวกับว่าเป็นบัญชีเฟสบุ๊คของพวกเขา : ชื่อเกี่ยวกับ ความสนใจ งานอดิเรก เพื่อน เช็คอิน ความชอบ กลุ่ม และคำพูด

ตัวอย่างเช่น: วิชาภาษาไทย หัวข้อวรรณคดีเรื่องนิราศภูเขาทอง ให้นักเรียนเขียนข้อมูลเกี่ยวกับสุนทรภู่: เดิมเขาชื่อว่าอะไร บทกวีโปรดของเขาคืออะไร เขามีตำแหน่งอะไร และอาศัยอยู่ที่ไหน

การลงคะแนน

เขียนคำถามที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนของคุณลงบนกระดาษพร้อมคำตอบแบบปรนัย หรือแบบ “ใช่” หรือ “ไม่ใช่” ส่งกระดาษให้นักเรียนแต่ละคนเขียนคำตอบ เมื่อเสร็จแล้ว

- ให้นักเรียนใส่คำตอบของตนลงในกล่องหรือตะกร้าโดยไม่ระบุชื่อ
- เฉลยคำตอบที่ถูกต้องและบอกจำนวนนักเรียนที่ตอบถูกต้อง พร้อมทั้งแสดงความยินดีกับความสำเร็จด้วยเสียงปรบมือจากเพื่อน ๆ ในห้อง
- ในตอนท้ายของการเรียน ครูสามารถถามคำถามเดิมอีกครั้งเพื่อดูว่าจำนวนนักเรียนตอบถูกเพิ่มขึ้นหรือไม่

ตัวอย่างเช่น: วิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง รัศมีและเส้นผ่านศูนย์กลาง ก่อนการสอบบทเรียนเรื่องเส้นผ่านศูนย์กลางและรัศมี แจกคำถาม 2-3 ข้อ เกี่ยวกับการหา เส้นผ่านศูนย์กลางและรัศมีของวงกลม ให้นักเรียนให้พวกเขาลงคะแนนโดยใส่คำตอบของตนลงในกล่อง (วางกล่องใบใหญ่ไว้หน้าชั้นเรียน) แล้วเฉลยคำตอบ เมื่อคุณมีข้อมูลเกี่ยวกับความรู้นักเรียนแล้ว จึงเริ่มบทเรียนเกี่ยวกับการคำนวณเส้นผ่านศูนย์กลางและรัศมีของวงกลม ในตอนท้ายของบทเรียนให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดและลงคะแนนอีกครั้งเพื่อดูว่านักเรียนตอบถูกเพิ่มขึ้นหรือไม่

กิจกรรมสำหรับจับคู่

ล่าสมบัติ

ซ่อนคำถามไว้รอบ ๆ ห้องเรียน (หรืออาจซ่อนนอกห้องด้วยก็ได้) ให้นักเรียนจับคู่ (หรือแบ่งเป็นกลุ่มเล็ก ๆ) เพื่อหาคำถามที่ถูกซ่อนไว้ทั้งหมด แล้วหาคำตอบร่วมกัน คู่แรกที่ตอบคำถามถูกต้องทั้งหมดเป็นผู้ชนะ

ตัวอย่างเช่น: วิชาสังคมศึกษา เรื่องภูมิศาสตร์ของประชากร

แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อยเพื่ออภิปรายและตอบคำถามเช่น

- ประเทศไทยมีประชากรเท่าไร (คำถามถัดไปอยู่บนต้นมะพร้าว)
- อาชีพดั้งเดิมของคนไทยมีอะไรบ้าง (คำถามถัดไปอยู่ใกล้ห้องครัว)

เขียนคำถามและคำใบ้สำหรับคำถามถัดไปลงบนกระดาษแล้วซ่อนไว้ กลุ่มที่ค้นหาและตอบคำถามทั้งหมดได้ก่อนเป็นผู้ชนะ

จับคู่ตอบ

ให้นักเรียนจับคู่แล้วผลัดกันถาม-ตอบคำถามเกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขา กำลังเรียนรู้

เขียนกระดาน

กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมที่ดีมากสำหรับการระบุสิ่งที่นักเรียนรู้อยู่แล้วเกี่ยวกับหัวข้อที่จะเรียน หรือใช้เป็นกิจกรรมทบทวนเมื่อจบบทเรียน

ให้นักเรียนทำงานเป็นคู่เพื่อเขียนทุกสิ่งที่พวกเขาจำเกี่ยวกับหัวข้อบนกระดาน เมื่อกระดานเต็มแล้ว ให้นักเรียนอธิบายแนวคิดของตนกับเพื่อน ๆ ในชั้นเรียน

ตัวอย่างเช่น: ก่อนที่จะสอนเรื่องวัฏจักรของน้ำ ให้นักเรียนวาดภาพการตกตะกอนประเภทต่าง ๆ ที่พวกเขาจำได้แล้ว บนกระดาน

คิด - จับคู่ - แบ่งปัน

- ลองถามคำถามที่มีความยากมากขึ้นในชั้นเรียน
- ให้นักเรียน 1-2 นาที ในการคิดคำตอบเป็นรายบุคคล
- จากนั้นให้พวกเขาหาเพื่อนอีกหนึ่งคนเพื่อจับคู่และปรึกษากัน
- สุดท้ายให้แต่ละคู่แบ่งปันคำตอบกับเพื่อนทั้งห้อง

ตัวอย่างเช่น: วิชาภาษาไทย เรื่องโคลงสี่สุภาพ

เมื่อสอนเกี่ยวกับการประพันธ์บทกวี ให้นักเรียน

กวี 1 บทแก่นักเรียน และถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความหมายของกวีบทนั้น ใช้ขั้นตอนข้างต้นเพื่อให้พวกเขาค่อย ๆ อธิบายความคิดเกี่ยวกับบทกวีที่สั้น

กิจกรรมสำหรับนักเรียนกลุ่มเล็ก (3-5 คน)

การโต้วาทิ

- แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ประมาณกลุ่มละ 3-5 คน
- เขียนหัวข้อที่ต้องการให้นักเรียนโต้วาทิบนกระดาน
- แต่ละกลุ่มต้องเลือกที่จะสนับสนุนหรือคัดค้านประเด็น (หัวข้อ) ดังกล่าว
- ปล่อยให้เวลาแต่ละกลุ่มเตรียมข้อมูลการโต้วาทิ จากนั้นให้พวกเขาโต้วาทิกัน

ตัวอย่างเช่น: วิชาสังคมศึกษา เรื่องศาสนาและจริยธรรม

แบ่งนักเรียนออกเป็นสองกลุ่มและให้แต่ละกลุ่มโต้วาทิกันว่า “เราควรพูดความจริงเสมอ” โดยให้นักเรียนใช้ข้อมูลจากนิทานเรื่องเด็กเลี้ยงแกะเป็นส่วนหนึ่งของเนื้อหาการโต้วาทิ

ตัวอย่างเช่น: วิชาวิทยาศาสตร์ เรื่อง มนุษย์กับสิ่งแวดล้อม

ให้หัวข้อในการโต้วาทิแก่นักเรียน เช่น “อุตสาหกรรมเป็นสาเหตุหลักที่ทำให้ปริมาณน้ำจืดบนโลกลดลง” วิธีนี้ถือเป็นวิธีที่ดีในการเริ่มบทเรียนเพื่อระบุสิ่งที่นักเรียนรู้อยู่แล้ว

การนำเสนอของนักเรียน

- กำหนดให้นักเรียนอ่านข้อมูลบางส่วนในหนังสือเรียน จากนั้นให้พวกเขาทำหน้าที่สอนบทเรียนนั้นเป็นเวลา 5-10 นาที
- ขณะนำเสนอ นักเรียนจะได้รับการปฏิบัติราวกับว่าพวกเขาเป็นครูจริง ๆ
- เพื่อน ๆ ในชั้น มีหน้าที่จดบันทึก และเตรียมถามคำถามเพื่อถามผู้นำเสนอ

ตัวอย่างเช่น: วิชาภูมิศาสตร์ หัวข้อ การเรียนรู้เกี่ยวกับสภาพอากาศ

มอบหมายให้นักเรียนกลุ่มเล็ก ศึกษาหัวข้อต่าง ๆ ในหลักสูตร (หัวข้อ ลม อุณหภูมิ เมฆ และฝน) แล้วเตรียมการนำเสนอ ในขณะที่นักเรียนกลุ่มหนึ่งกำลังนำเสนอ นักเรียนคนอื่น ๆ ต้องทำการจดบันทึกและเตรียมคำถามเพื่อถามผู้นำเสนอ

ชมนิทรรศการ

- แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ เพื่อศึกษาค้นคว้าหัวข้อที่กำหนดไว้ในหลักสูตร
- ให้แต่ละกลุ่มสรุปหัวข้อของตนบนแผ่นโปสเตอร์และติดไว้ที่ผนังห้องเรียน
- เมื่อทุกกลุ่มติดเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้นักเรียนแต่ละคนเดินไปรอบ ๆ ห้อง และจดบันทึกสรุปของกันและกัน

ตัวอย่างเช่น: วิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง รูปทรงเรขาคณิตและพื้นที่

ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มวาดรูปทรงเรขาคณิตที่แตกต่างกันลงบนแผ่นโปสเตอร์ (เช่น ลูกบาศก์ ทรงกระบอก และกรวย) พร้อมสูตรเพื่อคำนวณพื้นที่และปริมาตรของแต่ละรูป เมื่อทำเสร็จแล้วให้นักเรียนแต่ละคนเดินไปรอบ ๆ ห้องเพื่อทำการจดบันทึกโปสเตอร์แผ่นอื่น ๆ

ตัวอย่างเช่น: วิชาประวัติศาสตร์ เรื่อง ปิรามิดประเทศอียิปต์และสฟิงซ์

หลังจากสอนเกี่ยวกับสถานที่สำคัญของโลก ให้แต่ละกลุ่มทำโปสเตอร์เกี่ยวกับสถานที่ที่พวกเขาเรียนรู้ จากนั้นจัดนิทรรศการเพื่อให้นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับโปสเตอร์ของเพื่อน ๆ

การเรียนรู้จากความผิดพลาด

ความผิดพลาดเป็นเรื่องปกติของกระบวนการเรียนรู้ ความผิดพลาดเป็นโอกาสสำหรับทั้งครูและนักเรียนในการเรียนรู้และเติบโต อย่าหลีกเลี่ยงการเกิดข้อผิดพลาดด้วยการตั้งคำถามง่าย ๆ และมีเพียงคำตอบเดียว จงสร้างวัฒนธรรมในห้องเรียนที่นักเรียนจะรู้สึกไม่ลำบากใจเมื่อทำผิดพลาดไปบ้าง และมีโอกาสใช้ความคิดและวางแผน

เมื่อนักเรียนของฉันทำผิด มันเป็นความผิดของพวกเขาที่ไม่ใส่ใจในการเรียน"

"เมื่อนักเรียนทำผิด ฉันพยายามสร้างความมั่นใจและใช้เป็นโอกาสให้ทุกคนได้เรียนรู้"

ตรวจดูคำตอบทั้งหมด

เมื่อตรวจดูคำถามแบบปรนัย หรือเมื่อนักเรียนของคุณเขียนคำตอบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ต้องให้พิจารณาตรวจดูคำตอบที่แตกต่างกันทั้งหมดด้วย ไม่ใช่เฉพาะคำตอบที่ถูกต้อง

ตัวอย่างเช่น: "ซาราห์ สามารถแยกตัวประกอบของสมการได้โดยใช้วิธีการอื่น ซาราห์ เธอช่วยบอกพวกเราได้ไหมว่าทำได้อย่างไร"

บันทึกคำตอบ

ก่อนจะเฉลยหรืออธิบายคำตอบของคำถามที่ถามนักเรียน เปิดโอกาสให้พวกเขาอธิบายก่อนว่าพวกเขาคิดอย่างไร พยายามอย่าเฉลยคำตอบจนกว่านักเรียนจะมีโอกาสค้นคว้าหาคำตอบด้วยตัวเองก่อน วิธีนี้จะช่วยบอกคุณว่านักเรียนได้เรียนรู้มากแค่ไหน

ตัวอย่างเช่น: "ครูอยากให้ทุกคนลองทำด้วยตัวเอง ก่อนที่เราจะอภิปรายกลุ่ม ครูจะเดินตรวจคำตอบและอธิบายเพิ่มเติมให้เธอเอง"

ดีดนิ้ว-ปรบมือ-แตะมือ-ยกนิ้ว

สร้างธรรมเนียมการเรียนการสอนโดยให้ทุกคนในชั้นปรบมือ ดีดนิ้ว แตะมือ หรือยกนิ้ว เมื่อเพื่อนพยายามตอบคำถามที่ยาก ๆ แม้ว่าจะตอบผิดก็ตาม สิ่งนี้จะช่วยสร้างความมั่นใจให้กับนักเรียนแต่ละคน

ตัวอย่างเช่น: "ซอซอ ใช้ความพยายามอย่างมากและสามารถตอบคำถามครั้งแรกได้อย่างถูกต้อง ขอทุกคนปรบมือให้ ซอซอ ด้วย!"

จงบอกว่าคุณเห็นอะไร

พูดถึงพฤติกรรมที่ดี ๆ ที่คุณเห็นในชั้นเรียน วิธีนี้จะแสดงให้เห็นนักเรียนทราบถึงความคาดหวังของคุณที่มีต่อพวกเขา

ตัวอย่างเช่น: "ครูเห็นว่า โมชาย กำลังหาคำตอบของคำถามซึ่งค่อนข้างยากมากและได้ขอเพื่อนให้ช่วยเขา เยี่ยมมาก โมชาย!"

สร้างวัฒนธรรม

ให้คุณสร้างวัฒนธรรมที่ดีในชั้นเรียนของคุณ หากนักเรียนคนอื่นหัวเราะเยาะหรือดูถูกเพื่อน ๆ ของเขา ขณะที่พยายามทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งแต่ไม่สำเร็จ ให้หยุดการสอนและย้ำว่าเพราะเหตุใดความผิดพลาดจึงเป็นสิ่งสำคัญ

ตัวอย่างเช่น: “เราทุกคนทำผิดพลาดกันได้ ดังนั้นอย่าหัวเราะความพยายามของแซมสัน เขาใช้ความพยายามเป็นอย่างมาก เราเรียนรู้อะไรจากเขาบ้าง และใครสามารถช่วยเขาได้บ้าง”

เรอบอกฉัน

- ให้นักเรียนอ่านข้อความ และให้พวกเขาอธิบายใจความหลักในความเข้าใจของเขา
- คำตอบที่ถูกต้องไม่จำเป็นต้องมาจากครูเสมอไป และให้เน้นย้ำเสมอว่าไม่มีคำตอบที่ถูกหรือผิดสำหรับคำถามที่เกี่ยวกับความคิดเห็น トラบใดที่นักเรียนสามารถแสดงข้อมูลให้เห็นได้ว่าเหตุใดพวกเขาจึงคิดเช่นนั้น

ตัวอย่างเช่น: “เอาล่ะ ทุกคนอ่านเรื่องนี้จบแล้วหรือยัง เรามาเริ่มทำความเข้าใจกันดีกว่า ใครก็ได้บอกครูที่เข้าใจความหลักของเรื่องนี้คืออะไร และเหตุใดจึงสรุปเช่นนั้น”

ควบคุมการแสดงออก

คุณแสดงออกต่างกันหรือไม่เมื่อนักเรียนตอบถูกหรือผิด หากคุณต้องการให้นักเรียนรู้สึกสะดวกใจในความผิดพลาด ให้รักษาระดับเสียงไม่ว่านักเรียนจะตอบถูกหรือผิด

ตัวอย่างเช่น: เมื่อนักเรียนตอบถูก คุณสามารถบอกว่า “ทำได้ดีมาก มีหนึ่งหนึ่ง ขอขอบคุณสำหรับคำตอบ”

เมื่อนักเรียนตอบผิด คุณสามารถบอกว่า “ทำได้ดีมาก มีหนึ่งหนึ่ง แต่จะทำให้คำตอบของเธอดีขึ้นกว่านี้ได้อย่างไร”

กลยุทธ์การตั้งคำถาม

- จงเลือกว่าใครจะตอบคำถามของคุณ
- นักเรียนต้องเชื่อมั่นว่าคุณจะไม่ทำให้พวกเขาอับอาย หรือทำให้พวกเขาดูโง่เขลาต่อหน้าเพื่อน ๆ
- หากนักเรียนเรียนไม่ทันและรู้สึกอึดอัดเป็นอย่างมาก อย่าทำให้เขาดูเป็นจุดเด่น แต่ให้ร่วมมือกับผู้อื่นเพื่อช่วยเหลือเขาแทน

ตัวอย่างเช่น: “อองซอ คำถามนี้ค่อนข้างยาก รินริน กับ ริฮา ช่วยได้ไหม ถ้าต้องการความช่วยเหลือจากครูบอกได้เลยนะ”

การทำผิดพลาดเป็นเรื่องปกติ

นักเรียนจะสะดวกใจกับการลองผิดลองถูกมากขึ้นหากคุณส่งเสริมและให้กำลังใจพวกเขา

- กระตุ้นให้นักเรียนถามคำถามใหม่ ๆ และพยายามตอบคำถามที่ทำหายความสามารถ
- กระตุ้นให้นักเรียนตอบคำถามแม้ว่าพวกเขาจะไม่แน่ใจ 100% ว่าคำตอบนั้นถูกต้องก็ตาม

ตัวอย่างเช่น: “ครูรู้ว่าคำถามนี้เป็นคำถามใหม่และอาจจะยาก แต่ครูอยากให้เราลองดู ไม่ต้องกังวลหากตอบผิด เพราะนี่คือวิธีที่เราจะเรียนรู้”

ครูทำผิด

คุณทำอะไรเมื่อคุณทำผิดต่อหน้านักเรียน คุณเพิกเฉยและทำเป็นเหมือนว่าไม่มีอะไรเกิดขึ้น หรือพยายามกลบเกลื่อนหรือไม่ นักเรียนจะดูและเลียนแบบการกระทำของคุณ ครั้งต่อไปที่คุณทำผิดพลาดขอให้ใช้เป็นโอกาสสำหรับทั้งคุณและนักเรียนในการเรียนรู้

ตัวอย่างเช่น:

“ครูน่าจะทำใจหยาบกับกระดานผิด ใครสามารถช่วยครูหาได้บ้างว่าผิดตรงไหน”

หรือ

“หน้ายอ พบข้อผิดพลาดในคำตอบของคุณ ครูไม่เคยคิดถึงเรื่องนี้มาก่อนเลย ขอขอบคุณที่ช่วยสังเกต นักเรียนคนอื่น

มีวิธีแก้ปัญหแบบนี้ใหม่อีกไหม”

กลยุทธ์สำหรับชั้นเรียนที่มีความสามารถแบบ ผสมผสาน

ชั้นเรียนแบบผสมหรือชั้นเรียนที่นักเรียนมีความสามารถที่แตกต่างกัน ถือเป็นเรื่องท้าทายความสามารถสำหรับครูหลายคน ด้วยเทคนิคที่เหมาะสม นักเรียนทุกคนสามารถได้รับความท้าทายและพบกับความสำเร็จในชั้นเรียนของคุณได้

นักเรียนในชั้นเรียนที่มีความสามารถแบบผสมผสาน มีความผันแปรตาม:

- อายุ หรือวุฒิภาวะ
- ประสบการณ์ก่อนหน้าที่มีต่อเนื้อหาการเรียน
- ระดับภาษา และภาษาแม่ (ภาษาที่หนึ่ง)
- ความมั่นใจ และความเป็นอิสระ
- แรงจูงใจ หรือทัศนคติต่อเนื้อหาการเรียน
- ภูมิหลังทางวัฒนธรรม

คุณจำเป็นต้องใช้เวลาและการประเมินเพื่อทำความเข้าใจนักเรียนแต่ละคนเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้ ความต้องการทางด้านภาษา แรงจูงใจ หรือความสามารถ เมื่อคุณเริ่มเข้าใจความสามารถที่แตกต่างกันของนักเรียนแล้ว คุณจะสามารถวางแผนบทเรียนเพื่อสนองต่อความต้องการโดยรวมของนักเรียนได้

ต่อไปนี้เป็นกิจกรรมและกลยุทธ์อย่างเพื่อให้ให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนที่คำนึงถึงความสามารถที่แตกต่างกันของพวกเขา

กลยุทธ์การจัดกลุ่ม

ควรเปลี่ยนวิธีจัดกลุ่มบ้าง เพื่อให้มั่นใจได้ว่านักเรียนทุกคนจะได้รับโอกาสในการทำงานร่วมกัน วิธีต่าง ๆ ในการจัดกลุ่มนักเรียนมีดังต่อไปนี้

การจัดกลุ่มตามความสนใจ

ให้นักเรียนเลือกกลุ่มตามความสนใจของตน การจัดกลุ่มตามความสนใจเป็นวิธีหนึ่งในการกระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ วิธีนี้จะช่วยเพิ่มให้เกิดการโต้ตอบมากขึ้น

การจัดกลุ่มตามความสามารถที่คล้ายคลึงกัน

เป็นการแบ่งชั้นเรียนเป็นกลุ่มตามความสามารถ จัดนักเรียนที่เก่งกว่าอยู่กลุ่มหนึ่งและอ่อนกว่าอยู่อีกกลุ่มหนึ่ง การจัดกลุ่มลักษณะนี้จะช่วยให้นักเรียนสามารถทำงานได้ตามก้าวอย่างและจังหวะของตนเอง วิธีนี้จะช่วยให้คุณสร้างความสำเร็จเพิ่มเติมให้กับกลุ่มที่เก่งอยู่แล้วและช่วยเหลือกลุ่มที่อ่อนกว่าได้มากขึ้น

การจัดกลุ่มตามเพศ

การจัดกลุ่มนักเรียนควรเป็นไปตามเจตนา บางครั้งการจัดกลุ่มตามเพศอาจทำให้นักเรียนบางคนรู้สึกสะดวกใจและง่ายต่อการแสดงความคิดเห็นมากขึ้น

จับคู่ตามความสามารถที่แตกต่าง

เป็นการตั้งใจจับคู่เด็กเรียนที่เก่งกับนักเรียนที่อ่อนเพื่อทำกิจกรรมหรือทบทวนแบบฝึกหัดร่วมกัน หมั่นตรวจสอบเพื่อให้มั่นใจได้ว่านักเรียนที่เก่งไม่ได้ควบคุมการอภิปรายทั้งหมด ให้แต่ละคนมีบทบาทหรือความรับผิดชอบเฉพาะและสลับบทบาทกันระหว่างกิจกรรม

กลยุทธ์ในการทำทหายความสามารถนักเรียน

แต่ละชั้นเรียนประกอบด้วยผู้เรียนที่มีความหลากหลาย ดังนั้นการวางแผนการสอนของคุณต้องคำนึงถึงความจริงข้อนี้เพื่อจะสามารถสร้างความท้าทายให้แก่เด็กเรียนทุกคน ต่อไปนี้คือกิจกรรมที่คุณสามารถใช้เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมและสร้างความท้าทายให้แก่เด็กเรียนทั้งกลุ่มที่เก่งและอ่อนด้านวิชาการ

ตั้งเป้าหมายชั้นเรียน

ให้คุณอธิบายเป้าหมายของชั้นเรียนแก่นักเรียนทุกคน

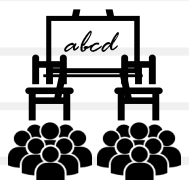
ตัวอย่างเช่น: “กิจกรรมนี้จะเสร็จสมบูรณ์ก็ต่อเมื่อนักเรียนทุกคนพยายามอย่างสุดความสามารถเพื่อตอบคำถามทั้ง 3 ข้อนี้” ด้วยวิธีนี้ นักเรียนที่เก่งกว่าจะรู้ว่าหากทำของตนเสร็จแล้ว พวกเขาควรช่วยเพื่อนคนอื่น ๆ เพื่อให้ชั้นเรียนบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

ที่นั่งร้อน

กิจกรรมนี้มีประโยชน์อย่างยิ่งเมื่อต้องสอนคำศัพท์ใหม่ๆ แก่นักเรียน ให้แบ่งชั้นเรียนออกเป็นสองกลุ่ม แต่ละกลุ่มวาง “ที่นั่งร้อน” (เก้าอี้หนึ่งตัว) ให้หันหน้าออกจากกระดาน ขอบอาสาสมัครหนึ่งคนจากแต่ละกลุ่มมานั่งบนเก้าอี้แล้วหันหน้าเข้าหากลุ่มของตน

เมื่อครูเขียนคำศัพท์หรือวลีบนกระดาน ให้สมาชิกของแต่ละกลุ่มถามคำถาม หรืออธิบายให้เพื่อนร่วมทีมฟังเกี่ยวกับคำหรือวลีนั้น โดยห้ามใช้คำศัพท์หรือวลีที่เขียนบนกระดาน คนแรกที่สามารถทายคำศัพท์ที่ได้ถูกต้อง ถือเป็นผู้ชนะ!

ทางลาดขึ้น

เริ่มบทเรียนของคุณด้วยคำถามที่ง่าย ๆ เพื่อสร้างความมั่นใจแก่นักเรียน วิธีนี้จะเปิดโอกาสให้นักเรียนที่เรียนอ่อนกว่าเพื่อนสามารถตอบคำถามและเพิ่มความมั่นใจให้เขาได้

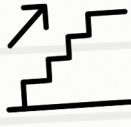
หากมีนักเรียนที่มีความสามารถน้อยกว่าเพื่อน เมื่อการสอนดำเนินต่อไป ให้เริ่มถามคำถามที่ยากมากขึ้นและเลือกนักเรียนที่ต้องการตอบ หากมีคนตอบผิดให้ใช้เป็นโอกาสในการเรียนรู้

ตัวอย่างเช่น: วิชาคณิตศาสตร์

คำถามที่ 1 $\frac{1}{2} + \frac{1}{2} = ?$

คำถามที่ 2 $\frac{1}{2} + \frac{1}{4} = ?$

คำถามที่ 3 $1\frac{1}{2} + 2\frac{1}{2} = ?$

วิธีโค้นท์

แบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม โดยให้แต่ละกลุ่มยืนเป็นรูปวงกลมซ้อนกัน (วงด้านใน 1 กลุ่ม และวงด้านนอกอีก 1 กลุ่ม) ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มหันหน้าเข้าหากันเป็นคู่ ๆ ถามคำถามเพื่อให้แต่ละคู่หารื้อกันและตอบคำถาม เมื่อทุกคู่ตอบเสร็จให้หมุนวงกลมหนึ่งวงเพื่อให้นักเรียนทำงานร่วมกับเพื่อนอีกคนหนึ่งสำหรับคำถามข้อใหม่

แผนที่ความคิด

ให้นักเรียนทำงานเป็นกลุ่มเพื่อสร้างแผนที่ความคิด โดยมีกติกาว่าทุกคนต้องมีส่วนร่วมอย่างน้อยหนึ่งเรื่องหรือหนึ่งหัวข้อ วิธีนี้ทำให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมและแบ่งปันกันโดยไม่ต้องกังวลต่อการอยู่หน้าชั้นเรียน

ปรับเปลี่ยนงานให้หลากหลาย

หลังจากสอนเนื้อหาใหม่แล้ว ให้ปรับเปลี่ยนกิจกรรมตามระดับของนักเรียนแต่ละคน

ตัวอย่างเช่น หากมีนักเรียนที่ทำงานเสร็จก่อนคนอื่น ๆ :

- มอบงานพิเศษที่ท้าทายความสามารถให้พวกเขา
- ให้การบ้านประเภทอื่น หรือ จำนวนมากขึ้น
- ให้พวกเขาช่วยนักเรียนที่กำลังพยายามทำอยู่เพื่อเป็นการท้าทายความสามารถพวกเขา

รู้ - ต้องการ - เรียนรู้

- เป็นกลยุทธ์ที่สามารถใช้ได้อย่างต่อเนื่องตลอดการสอนของคุณ
- เริ่มต้นโดยเขียนหัวข้อใหม่บนกระดาน และถามนักเรียนว่าพวกเขารู้อะไรเกี่ยวกับหัวข้อนั้นอยู่แล้ว ข้อมูลนี้ จะช่วยให้ทราบเกี่ยวกับความรู้ของนักเรียนที่มีก่อนเรียน
- จากนั้นถามนักเรียนต่อไปว่าพวกเขาต้องการรู้อะไรเกี่ยวกับหัวข้อนี้อีก หรือพวกเขามีคำถามอะไรเกี่ยวกับหัวข้อนี้อีก
- ในตอนท้ายของการเรียนให้นักเรียนสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้จากหัวข้อนี้อีก ข้อมูลนี้จะบอกคุณว่าพวกเขาจดจำอะไรได้บ้างและคุณควรสอนอะไรใหม่บทเรียนถัดไป

K	W	L

ฐาน

จัดแต่ละมุมของห้องเรียนเป็นฐานที่มีคำถามหรือลักษณะเฉพาะ แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ และให้แต่ละกลุ่มเวียนเข้าแต่ละฐานเพื่อช่วยกันตอบคำถามทั้งหมด ขณะดำเนินกิจกรรมให้เดินสำรวจดูด้วยว่ามีนักเรียนที่มีปัญหาในการเข้าใจตามไม่ทันหรือไม่

คำแนะนำข้างกาย

คุณมีผลอย่างมากต่อการเรียนรู้ของนักเรียน เมื่อคุณไม่ใช่เป็นเพียงแค่ "ผู้รับนเวที" หากคุณรู้ว่านักเรียนของคุณบางคนกำลัง มีปัญหาที่งานที่ได้รับมอบหมาย ให้คุณเดินไปรอบ ๆ ชั้นเรียน และดูแลเขาอย่างใกล้ชิด เคียงบ่าเคียงไหล่เขา นี่เป็นวิธีการช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาโดยไม่ให้เขาเป็นจุดเด่น ใช้โทนเสียงที่ต่ำในการพูดคุยและช่วยเขาโดยแยกคำถามออกเป็นส่วนย่อย ๆ เพื่อให้เกิดความชัดเจนมากยิ่งขึ้น หากพวกเขามั่นใจว่าได้คำตอบแล้ว ให้เรียกเขาตอบขณะที่ทวนคำถามในชั้นเรียน สิ่งนี้จะช่วยให้พวกเขามีโอกาสเปล่งประกายและกล้าแสดงออกมากขึ้น!

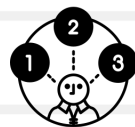

การเตรียมพร้อมสำหรับความท้าทายที่อาจเกิดขึ้น

ขณะที่คุณกำลังวางแผนการสอนของคุณ ให้คุณลองจินตนาการถึงอุปสรรคหรือความท้าทายที่นักเรียนอาจต้องเผชิญ เมื่อคุณสอนด้วย แล้วให้คิดต่อว่าคุณจะเอาชนะอุปสรรคหรือความท้าทายเหล่านั้นได้อย่างไร (คำนึงความต้องการเฉพาะของนักเรียน)

ตัวอย่างเช่น: ให้นักถึงคำถามที่นักเรียนอาจถาม หัวข้อที่อาจต้องการคำอธิบายเพิ่มเติม หรือกิจกรรมที่ต้องยกตัวอย่าง

ลองนึกถึงวิธีการที่คุณสามารถทำให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในทุก ๆ กิจกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากมีนักเรียนที่มีปัญหาหรือตามเพื่อนไม่ทัน ควรพิจารณาว่ามีสิ่งใดที่จะช่วยให้พวกเขามีส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้น รวมทั้งคิดหากิจกรรมที่เอื้อต่อเด็กที่ขาดความมั่นใจด้วย

การพูดของคุณ

วิธีการพูดของคุณจะให้คำแนะนำนักเรียนเป็นสิ่งที่สำคัญ ต่อไปนี้เป็นประเด็นสำคัญบางประการเกี่ยวกับการเลือกใช้ภาษาหรือวิธีพูดของคุณในห้องเรียน การเปลี่ยนแปลงภาษาเพียงเล็กน้อยสามารถสร้างความแตกต่างได้เป็นอย่างมาก

ความชัดเจน

ให้คำแนะนำที่ง่าย ชัดเจน และทำตามได้ เพื่อให้ นักเรียนทุกคนประสบความสำเร็จ ใช้ภาษาที่ง่าย พร้อมคำพูดในการอธิบายเพื่อให้มั่นใจได้ว่า นักเรียนเข้าใจงานนี้ หรืออาจให้นักเรียนที่เก่ง ยกตัวอย่างหรืออธิบายโดยใช้คำพูดของตนเอง

แก้ไขข้อผิดพลาด

นักเรียนที่เก่งด้านวิชาการอยู่แล้วมักต้องการการแก้ไขที่ละเอียดมากยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตามความพยายามที่มากเกินไปเพื่อแก้ไขนักเรียนที่อ่อนกว่า ก็อาจส่งผลต่อความมั่นใจของพวกเขาได้เช่นกัน คุณสามารถให้นักเรียนแก้ไขซึ่งกันและกันโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เกิดการแก้ไขที่ตรงจุดมากขึ้น

วัฒนธรรมของข้อผิดพลาด

- การปรับสภาพแวดล้อมในห้องเรียนให้เอื้อต่อการสร้างความมั่นใจและเพิ่มประสิทธิภาพของนักเรียนมีความสำคัญอย่างยิ่ง ครูควรมีทัศนคติที่เป็นมิตร ให้กำลังใจ และเคารพนักเรียน และเพิ่มความอดทนให้มากขึ้นสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียน

การศึกษาพหุภาษา(MLE)

ในชั้นเรียนที่ใช้ภาษาที่หลากหลาย หากคุณสามารถพูดหรือเขียนภาษาที่นักเรียนใช้ได้ ให้ตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนโดยใช้ภาษาแม่ (ภาษาที่หนึ่ง) ของพวกเขา และใช้ภาษาอื่น ๆ เพื่ออธิบายซ้ำหรือชี้แจงเพิ่มเติม

การคัดเลือกนักเรียน

นักเรียนจะรู้สึกอึดอัดหรือมีความเสี่ยงทุกครั้งที่ต้องตอบคำถามหน้าชั้นเรียน คุณควรคิดอย่างรอบคอบว่าคุณจะเลือกใครตอบคำถามแต่ละข้อเพราะคุณไม่ต้องการทำให้นักเรียนของคุณอับอายหรือขายหน้า

ชี้แนะเฉพาะบุคคล

- การใช้เวลาพิเศษเพื่อช่วยนักเรียนที่มีปัญหาเป็นสิ่งที่สำคัญ เมื่อนักเรียนแต่ละคนกำลังฝึกตอบโจทย์คำถาม ครูควรเดินสำรวจให้ทั่วถึงนักเรียนทุกคน โดยเฉพาะนักเรียนที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษเพื่อจะช่วยให้พวกเขาประสบความสำเร็จในการเรียนได้

สื่อสารนอกชั้นเรียน

หากคุณมีนักเรียนที่ขี้อายมาก หรือนักเรียนที่คุณสงสัยว่ากำลังมีปัญหาออกโรงเรียน ให้ชวนพวกเขาคุยกับคุณสั้น ๆ หลังเลิกเรียน วิธีนี้จะช่วยให้คุณทราบว่าพวกเขาต้องการความช่วยเหลือเพิ่มเติมหรือไม่ โดยการใช้เวลาพูดคุยกับเขาอย่างเงียบ ๆ ในสถานที่ที่ปลอดภัย

สอนว่าทำไม

สอนนักเรียนให้รู้ว่า “ทำไม” หรือ “เพราะเหตุใด” แทนคำว่า “อะไร”

เมื่อนักเรียนเข้าใจภาพรวมทั้งหมดแล้ว พวกเขาจะเข้าใจแนวคิดหลักอย่างแท้จริง ๆ ไม่ใช่เพียงแค่ท่องจำ

ตัวอย่างเช่น วิชาภูมิศาสตร์

เพื่อให้นักเรียนเข้าใจสภาพอากาศอย่างสมบูรณ์ ให้ตั้งคำถามว่า “สิ่งใดทำให้ฤดูกาลเปลี่ยนแปลง”

การประเมินชั้นเรียนที่มีความสามารถแบบผสมผสาน

การประเมินอาจเป็นเรื่องซับซ้อนหรือดูตึงเครียดได้หากนักเรียนในชั้นของคุณมีความสามารถที่หลากหลาย คุณจะประเมินความสามารถของนักเรียนแต่ละคนอย่างถูกต้องแม่นยำได้อย่างไร ต่อไปนี้คือวิธีการประเมิน 2 รูปแบบ ที่ให้เปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วม การประเมินรายกลุ่มนี้อาจเป็นกลยุทธ์ที่ดีในการนำพาให้นักเรียนไปสู่เป้าหมายร่วมกันขณะที่พวกเขาช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการทำงาน

กลุ่มสนับสนุน

ให้นักเรียนตอบโจทย์คำถามเป็นรายบุคคลก่อน จากนั้นให้เข้ากลุ่มย่อยเพื่ออภิปรายคำตอบของพวกเขา เมื่อแต่ละกลุ่มตรวจทานคำตอบร่วมกันแล้วให้อภิปรายในชั้นเรียน

คู่ทดสอบ

ให้นักเรียนทำแบบประเมินบทเรียนของคุณเป็นคู่ โดยคุณจะต้องหมั่นเดินตรวจเพื่อให้มั่นใจได้ว่านักเรียนทั้งคู่มีส่วนในการทำแบบประเมิน มิใช่คนใดคนหนึ่ง

การจัดเรียนการสอนตามบริบท

หลายคนเรียนรู้ได้เร็วและจดจำข้อมูลได้นานขึ้นหากสิ่งที่เรียนรู้เชื่อมโยงกับชีวิตประจำวัน สิ่งนี้เรียกว่าการเรียนรู้ตามบริบท ประโยชน์บางประการของการเรียนการสอนตามบริบทคือ:

- ทำให้การเรียนรู้มีความเกี่ยวข้องหรือสอดคล้องมากขึ้น
- เป็นการกระตุ้นและช่วยให้นักเรียนที่เข้าถึงยากมีส่วนร่วม
- เพิ่มความมั่นใจและความกระตือรือร้นของนักเรียน
- ช่วยเพิ่มความสนใจในเป้าหมายและการศึกษาระยะยาว

ดัดแปลงมาจาก: Center for Student Success, Research & Planning Group

.ทักษะพื้นฐานเพื่อเป็นรากฐานสำหรับแห่งความสำเร็จของนักเรียนในวิทยาลัยชุมชน CA, หน้า 58.

กิจกรรม

เชื่อมโยงหลักสูตรกับชีวิตประจำวันของนักเรียนด้วยกลยุทธ์และกิจกรรมดังต่อไปนี้

นักเรียนมีการเชื่อมโยง

หลังจากสอนหัวข้อแล้ว ให้นักเรียนทำงานเป็นรายบุคคล หรือรายกลุ่มเพื่อคิดหาวิธีที่เชื่อมโยงหัวข้อนี้กับหัวข้ออื่น ๆ ที่พวกเขาได้เรียนรู้มา โดยถามพวกเขาว่า:

- _____ เกี่ยวข้องกับสิ่งที่เราเรียนรู้เมื่อต้นสัปดาห์นี้ อย่างไร
- ก่อนหลักสูตรนี้ เราเคยเห็นสิ่งที่คล้ายกันกับ _____ ที่ไหน
- เราต้องเข้าใจอะไรก่อนที่จะเรียนรู้เกี่ยวกับ _____

ตัวอย่างเช่น: วิชาวิทยาศาสตร์ เรื่อง สัตว์ที่มีกระดูกสันหลัง และไม่มีกระดูกสันหลัง

เชื่อมโยงบทเรียนนี้กับบทเรียนก่อนหน้าเกี่ยวกับสิ่งมีชีวิต และสิ่งไม่มีชีวิต สิ่งไม่มีชีวิตมีกระดูกสันหลังหรือไม่ เพราะเหตุใด

- ถามนักเรียนว่ารู้จักสัตว์ชนิดใดบ้างที่ไม่มีกระดูกสันหลัง
- ให้นักเรียนเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างของสัตว์ที่มีและไม่มีกระดูกสันหลัง จะเกิดอะไรขึ้นถ้ามนุษย์ไม่มีกระดูกสันหลัง ชีวิตเขาจะเป็นอย่างไร

เห็นภาพใหญ่ก่อน

เพื่อให้นักเรียนเห็นภาพว่าบทเรียนนี้อยู่ในส่วนใดของหลักสูตร ให้เริ่มบทเรียนด้วยแนวคิดหรือเป้าหมายใหญ่ก่อน วิธีนี้จะช่วยกระตุ้นนักเรียนให้สนใจด้วยการอธิบายว่าบทเรียนนี้เชื่อมโยงกับหัวข้อใหญ่ได้อย่างไร

ตัวอย่างเช่น:

ตัวอย่างที่ 1: วิชาสังคมศึกษา เรื่อง การเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศและสภาพแวดล้อม

คุณสามารถบอกได้ว่า “หลังจากจบบทเรียนนี้ นักเรียนจะสามารถอธิบายได้ว่าเพราะเหตุใดในภูมิภาคและสภาพภูมิอากาศที่แตกต่างกัน ถึงมีการก่อสร้างบ้านในลักษณะที่ต่างกัน แล้วบ้านของนักเรียนมีลักษณะเป็นอย่างไร”

ตัวอย่างที่ 2: วิชาสังคมศึกษา เรื่อง สังคมน่าอยู่

“วันนี้ครูจะมาเล่านิทานเรื่องราชสีห์กับหนู และเรียนรู้เกี่ยวกับมิตรภาพระหว่างสัตว์สองตัว เราจะเรียนรู้ว่าเพราะเหตุใดเขาจึงต้องช่วยกัน และจะเกิดอะไรขึ้นหากเขาไม่ช่วยกัน ที่ผ่านมามีใครเคยช่วยเหลือนักเรียนบ้าง”

การเรียนรู้จากปัญหา

ให้กำหนดปัญหาหรือสถานการณ์ “ในชีวิตจริง” แก่นักเรียนเพื่ออภิปรายร่วมกันในกลุ่มย่อย เมื่ออภิปรายเสร็จแล้ว ให้แต่ละกลุ่มนำเสนอวิธีการแก้ปัญหา

ตัวอย่างเช่น ในชั้นเรียนวิทยาศาสตร์ที่พูดถึงเขื่อน Myitsone มีตัวอย่างคำถามดังต่อไปนี้:

- นักเรียนทราบอะไรเกี่ยวกับสถานการณ์นี้บ้าง มีใครเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้บ้าง
- แต่ละกลุ่มต้องการอะไร เราสามารถใช้กลยุทธ์ใดบ้างแก้ไขปัญหานี้
- นักเรียนต้องการข้อมูลเพิ่มเติมอะไรบ้าง
- นักเรียนจะหาข้อมูลที่จำเป็นได้จากที่ไหนอย่างไร
- สมาชิกกลุ่มจะประเมินแนวทางแก้ไขของนักเรียนได้อย่างไร

ช่วงเวลาที่สอนได้

- เมื่อนักเรียนทำสิ่งใดผิดพลาด ให้เพื่อนในชั้นช่วยกันแบ่งปันความรู้ ขยายความ หรือช่วยกันคิดเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ ว่าทุกคนเรียนรู้อะไรจากมัน
- ตัวอย่าง: “ฉันพบว่า ได้ถามประเด็นที่น่าสนใจว่าจะเกิดอะไรขึ้นเมื่อเติมน้ำลงในกรด มีใครทายถูกไหม”
- “เป็นคำถามดี ๆ เอเอ มีใครรู้บ้างว่าน้ำเปลี่ยนเป็นก๊าซได้อย่างไร”

การมองเห็น การได้ยิน และการเคลื่อนไหว

นักเรียนแต่ละคนสามารถเรียนรู้ผ่านวิธีการที่หลากหลาย ควรส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยการมองเห็น การได้ยิน และการเคลื่อนไหว เพื่อตอบสนองความต้องการของนักเรียนทุกคน

การมองเห็น: วาดภาพเพื่ออธิบาย หรือให้นักเรียนวาดภาพเอง

การได้ยิน: ใช้เสียงเพลงหรือเครื่องมือช่วยเพื่อให้นักเรียนเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น

การเคลื่อนไหว: ให้นักเรียนเรียนรู้โดยใช้มือหรือร่างกาย

ตัวอย่างเช่น: ในการสอนเกี่ยวกับวันที่ และเดือน ครูสามารถใช้ การมองเห็น การได้ยิน และการเคลื่อนไหว ตามวิธีต่อไปนี้:

- ภาพ: ให้นักเรียนใช้ปฏิทินเพื่อค้นหาวັນสำคัญ
- การได้ยิน: อ่านบทกวี:

“ สามสิบวันในเดือนกันยายน
เมษายน มิถุนายน และพฤศจิกายน
ที่เหลือทั้งหมดมีสามสิบเอ็ดวัน
กุมภาพันธ์มียี่สิบแปดวัน
แต่ปีอธิกสุรทินมาถึงทุกสี่ปี
เดือนกุมภาพันธ์มีเพิ่มอีกหนึ่งวัน”
- การเคลื่อนไหว: ให้นักเรียนเรียงลำดับกลุ่มเดือนเป็นฤดูกาล หรือจัดกลุ่มเดือนตามจำนวนวัน

การเรียนรู้ตามวัฒนธรรม

สร้างกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม หรือภูมิหลัง หรือชีวิตประจำวันของนักเรียน

ตัวอย่างเช่น ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วิชาสังคมศึกษา ก่อนที่จะสอนบทเรียนเกี่ยวกับกลุ่มชาติพันธุ์ในประเทศไทย ให้ถามคำถามต่อไปนี้แก่นักเรียนเพื่อเป็นการบ้าน โดยให้ศึกษาเกี่ยวกับชาติพันธุ์ของตนเองในหัวข้อดังต่อไปนี้:

- อาหารดั้งเดิม
- ประเพณีและการแต่งกายทางวัฒนธรรม
- เพลงและบทกวี
- ภูมิปัญญาชาวบ้าน

จากนั้นให้นักเรียนนำสิ่งของเกี่ยวกับมรดกตกทอดของพวกเขา มาชั้นเรียนเพื่อนำมาแสดงให้นักเรียนคนอื่น ๆ ดู

ใช้ข่าวสาร

ใช้ข่าวสารใหม่ ๆ หรือข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นทั่วโลกเพื่อเชื่อมโยงเนื้อหาในบทเรียนกับโลกแห่งความเป็นจริง

คุณสามารถแสดงรูปภาพ หรือวิดีโอ หรือตัดบทความเกี่ยวกับข่าวสารต่าง ๆ มาเล่าในชั้นเรียนของคุณก่อนเริ่มบทเรียน

ตัวอย่างเช่น: ขณะสอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรื่องประเภทของวัสดุที่ใช้ทำเป็นเสื้อผ้า ให้แสดงภาพตัวอย่างแฟชั่นล่าสุดด้วย

สอนนอกห้องเรียน

พานักเรียนออกไปเรียนนอกห้องเรียนเพื่อเป็นการเปลี่ยนสถานที่หรือบรรยากาศซึ่งจะช่วยให้นักเรียนสดชื่นและมีสมาธิมากขึ้น

ตัวอย่างเช่น: ในขณะที่สอนบทเรียนวิทยาศาสตร์ของหลักสูตรชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ ให้นักเรียนออกไปสัมผัสประสบการณ์ด้วยตัวเอง และถามนักเรียนว่า “สภาพแวดล้อมทางธรรมชาติแบบไหนที่ทำให้นักเรียนรู้สึกมีความสุข สภาพแวดล้อมภายนอกแบบไหนที่ทำให้นักเรียนเศร้า เพราะเหตุใด”

ใช้คำอุปมาอุปไมย

เพื่อให้นักเรียนเข้าใจหัวข้อที่ท้าทายความสามารถของพวกเขา ให้ลองใช้คำอุปมาอุปไมยเพื่อเปรียบเทียบแนวคิดใหม่กับสิ่งที่นักเรียนรู้อยู่แล้ว

ตัวอย่างเช่น:

ตัวอย่างที่ 1: “มลพิษทางอากาศทำให้การมองเห็นและการหายใจลำบากมากขึ้น เช่นเดียวกับเมื่อคุณจุดไฟโดยใช้ถ่าน”

ตัวอย่างที่ 2: วิชาวิทยาศาสตร์ เรื่องการขยายตัวของแข็งเมื่อเจอความร้อน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 “การขยายตัวของของแข็งเมื่อเจอความร้อน ก็เหมือนกับการทอดข้าวเกรียบปลา มันจะใหญ่ขึ้นเวลาเราทอด!”

คำถามเกี่ยวกับการนำไปใช้

ให้นักเรียนคิดว่าสิ่งที่เรียนเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของพวกเขาอย่างไร

ตัวอย่างเช่น :

- นักเรียนเคยเห็น _____ ที่ไหนมาก่อน
- ตัวอย่างอื่นของ _____ ที่นักเรียนนึกถึงคืออะไร
- จะเกิดอะไรขึ้นถ้าเราไม่มี _____
- ส่วนใดของ _____ สำคัญที่สุดเพราะเหตุใด
- นักเรียนใช้ _____ เมื่อใดเพราะเหตุใด
- _____ ทำให้ชีวิตของนักเรียนดีขึ้นอย่างไร

ตัวอย่างเช่น: วิชาคณิตศาสตร์ เรื่องการเพิ่มตัวเลข 2 ตัว ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

- สร้างฐานต่าง ๆ รอบห้องเรียน
- แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ให้นักเรียนเขียนเข้าฐานแต่ละฐานและแก้ปัญหาโจทย์ในฐานนั้น ๆ (ตัวอย่างเช่น จำลองร้านขายของชำโดยวางผักหรือผลไม้บนโต๊ะพร้อมติดป้ายราคาและให้นักเรียนคำนวณหาราคารวม)
- สร้างฐานให้นักเรียนชั่งน้ำหนักและวัดส่วนสูง
- สร้างฐานให้นักเรียนสั่งอาหารในเมนูและคำนวณราคาทั้งหมด

กิจกรรม เพื่อนสอนเพื่อน

- แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ที่มีจำนวนเท่ากัน
- แจกหมายเลขให้นักเรียนแต่ละคน
- เรียกคนที่ได้หมายเลข "1" "2" และ "3" ให้มารวมกลุ่มกันตามลำดับ
- แจกข้อความที่แตกต่างกันให้แต่ละกลุ่ม โดยอาจเป็นย่อหน้าหรือบางส่วนของย่อหน้า หรือแนวคิด เพื่อนำมาอภิปรายในกลุ่ม
- เมื่อนักเรียนได้อ่านและอภิปรายกันแล้ว ให้นักเรียนกลับไปยังกลุ่มเดิมและผลัดกันอธิบายเกี่ยวกับเนื้อหาต่าง ๆ ที่พวกเขาได้อภิปรายมา
- สุดท้ายแล้วให้ครูเลือกนักเรียนหนึ่งคนจากแต่ละกลุ่มเพื่อนำเสนอหน้าชั้นเรียน

ตัวอย่างเช่น: ข้อความบางส่วนที่เหมาะสมกับการทำกิจกรรมจิ๊กซอว์:

- เชนิซิลลิน (วิชาภาษาอังกฤษ)
- การปฏิวัติของชานา (วิชาประวัติศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5)

คำถามเกี่ยวกับความคิดเห็น

ครูควรพยายามช่วยนักเรียนให้พัฒนาและกล้าเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขาเรียนรู้ โดยถามคำถามและให้เวลาพวกเขาคิด จากนั้นให้นำเสนอความคิดเห็นของตน ตัวอย่างคำถาม ได้แก่ :

- แบบไหนดีกว่า: _____ หรือ _____ เพราะเหตุใด
- ใครเป็นแบบอย่างของนักเรียน เพราะเหตุใด
- สถานที่โปรดของนักเรียนคือที่ไหน เพราะเหตุใด
- อาหารอะไรดีที่สุดใน _____
- เมื่อโตขึ้นแล้วอยากประกอบอาชีพอะไร
- มีความเสี่ยงที่จะเป็นเพื่อนกับใครบางคนหรือไม่

ตัวอย่างเช่น: เมื่อสอนวิชาประวัติศาสตร์ เรื่องสงครามโลกครั้งที่ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ให้นักเรียนอธิบายเกี่ยวกับ

อดอล์ฟ ฮิตเลอร์ รวมถึงบุคลิกภาพและเหตุผลในการกระทำของเขา

กลยุทธ์เพื่อส่งเสริมการศึกษาแบบพหุภาษา

ความรู้ของครูเกี่ยวกับวิธีการส่งเสริมการศึกษาแบบหลายภาษา (Multilingual Education – MLE) มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเรียนรู้ที่มีคุณภาพในห้องเรียนที่มีความหลากหลายทางภาษา ด้วยการใช้ภาษาแม่ (ภาษาที่หนึ่ง) เพื่อการเรียนรู้ในขั้นตอนแรกจะส่งผลให้นักเรียนมีความมั่นใจมากขึ้นเมื่อต้องเรียนรู้แนวคิดใหม่ ๆ ในภาษาอื่น ๆ เพิ่มเติม การศึกษาโดยใช้ภาษาแม่ (Mother Tongue Based - MTB) เป็นการส่งเสริมวัฒนธรรมในห้องเรียนที่ไม่เพียงแต่ให้ความสำคัญกับภาษาของนักเรียนเท่านั้น แต่ยังรวมถึงภูมิหลังทางวัฒนธรรม มรดกตกทอด และประเพณีของพวกเขาอีกด้วย นักเรียนที่เรียนในห้องเรียนที่ส่งเสริมการศึกษาโดยใช้ภาษาแม่ หรือการศึกษาแบบทวี-พหุภาษา(MTB-MLE) มีแนวโน้มที่จะเพิ่มความมั่นใจในการแสดงออกทางความคิดและ ใช้ภาษาได้หลากหลายมากขึ้น ครูสามารถใช้เทคนิคการศึกษาแบบหลายภาษาเหล่านี้ เพื่อให้การสอนได้ผลและครอบคลุม มากยิ่งขึ้น

กลยุทธ์ต่าง ๆ

เทคนิคต่อไปนี้สามารถใช้ได้กับทุกวิชาที่สอนด้วยภาษาที่สอง หรือภาษาที่สาม
กลยุทธ์บางส่วนถูกดัดแปลงมาจากกิจกรรมที่พัฒนาโดย Susan Malone (2010)

การอภิปรายโดยใช้ภาษาที่หนึ่ง (L1)

ก่อนเริ่มต้นหัวข้อใหม่ ให้นักเรียนแบ่งปันความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเนื้อหาโดยใช้ภาษาที่หนึ่งของตน วิธีนี้จะช่วยระบุสิ่งที่พวกเขาู้และสามารถอธิบายเองได้ บ่อยครั้งที่นักเรียนเข้าใจเนื้อหาแล้ว แต่พวกเขาอาจต้องเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ ๆ ในภาษาที่ใช้ในการเรียนการสอนเพิ่มเติม หากหัวข้อเป็นเรื่องใหม่ที่ไม่เคยสอนมาก่อน ให้อธิบายแนวคิดในภาษา ที่หนึ่งของนักเรียนก่อนเพื่อให้พวกเขา มีความเข้าใจที่ลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น

เล่าเรื่องราวซ้ำ

อ่านหรือเล่าเรื่องเกี่ยวกับหัวข้อที่นักเรียนคุ้นเคยและสนใจ โดยใช้ภาษาที่หนึ่งของพวกเขา จากนั้นให้นักเรียนเล่าเรื่องอีกครั้งด้วยคำพูดของพวกเขาเองแต่ให้ใช้ภาษาที่ใช้ในการเรียนการสอน (L2) หากพวกเขาลังเลหรือติดขัดในส่วนใดส่วนหนึ่ง ให้ถามคำถามเพื่อช่วยพวกเขาเช่น “ทำไมมันถึงเกิดขึ้นได้” “ก่อนหน้านั้นเกิดอะไรขึ้น” หรือ “เกิดอะไรขึ้นหลังจากนั้น” หากพวกเขายังติดขัดอยู่ เปิดโอกาสให้เขาสามารถอธิบายเป็นภาษาที่หนึ่งของเขา วิธีนี้จะช่วยสร้างความมั่นใจแก่นักเรียนของคุณในการใช้ภาษาที่สอง L2 เล่าเรื่องราวที่พวกเขาคุ้นเคยอยู่แล้ว

การเขียนให้ผิดพลาดโดยเจตนา

- ให้นักเรียนเขียนประโยคหรือข้อความสั้น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่กำลังสอนบนกระดาน โดยระบุให้นักเรียนตั้งใจเขียนบางอย่างให้ผิดไปจากสิ่งที่สอน
- ย้ำกับพวกเขาว่าการทำผิดพลาดเป็นเรื่องปกติของกระบวนการเรียนรู้
- จากนั้นให้นักเรียนอ่านหรือเขียนประโยคของตนบนกระดาน ให้ผู้ฟังตั้งใจฟังและเขียนสิ่งที่ผิดพร้อมระบุสิ่งที่ต้องแก้ไขให้ถูกต้อง
- ในห้องเรียนขนาดใหญ่สามารถแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละประมาณ 3-4 คน

ตัวอย่างเช่น: ค้นหาข้อผิดพลาดในประโยคดังต่อไปนี้:

ฉันกับแม่ (She) ไปเยี่ยมเด็ก ๆ ที่โรงเรียน เขา (He) บอกกับเด็ก ๆ ว่าควรกินผักอย่างน้อย 4 ชนิดในแต่ละวัน

ฟังและจดบันทึก

- อ่านข้อความซ้ำ ๆ 2-3 รอบในภาษาที่ใช้ในการเรียนการสอน หยุดอ่านเป็นช่วง ๆ หลังจบแต่ละย่อหน้าเพื่อให้เวลานักเรียนบันทึกประเด็นสำคัญ ๆ
- กระตุ้นให้นักเรียนเขียนโดยภาษาที่หนึ่งและเรียบเรียงเป็นคำพูดของตนเองเมื่อเขียนประเด็นหลัก
- เดินไปรอบ ๆ ห้องเรียนเพื่อตรวจดูบันทึกของนักเรียน แล้วเลือกนักเรียน 1-2 คน อธิบายประเด็นหลักที่พวกเขาได้บันทึกไว้
- เมื่อนักเรียนจดบันทึกเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้ทบทวนข้อความเหล่านั้นและสอบถามเพิ่มเติมว่ามีคำศัพท์หรือแนวคิดใดที่เข้าใจยากเพื่อทำการทบทวนให้พวกเขาอีกครั้ง
- เพื่อให้มั่นใจได้ว่านักเรียนเข้าใจข้อความนี้ ให้ทำการทบทวนครั้งสุดท้ายโดยอธิบายประเด็นหลักในภาษาแม่ (ภาษาที่หนึ่ง) ของนักเรียนอีกครั้ง

การเขียนอย่างรวดเร็ว

- กำหนดหัวข้อให้นักเรียนเขียน และใช้เวลา 5 นาที ให้นักเรียนเขียนเกี่ยวกับหัวข้อนั้นให้ได้มากที่สุด
- ให้นักเรียนใช้ภาษาแม่ หรือภาษาที่สองในการเขียน
- หากเป็นไปได้ให้นักเรียนพยายามเขียนประโยคเต็มให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์และการสะกดคำ พวกเขาอาจทำผิดพลาดให้ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้
- เมื่อหมดเวลา ให้นักเรียนแลกเปลี่ยนกับคู่ของตน เพื่อให้นักเรียนแต่ละคนเรียบเรียงหรือแก้ไขสิ่งที่คู่ของตนเขียน
- หลังจากเรียบเรียงหรือแก้ไขแล้ว ให้นักเรียนแบ่งปันผลงานของคู่ของตนโดยเน้นถึงสิ่งที่พวกเขาทำได้ดี

การสร้างคำถาม

อ่านบทความให้นักเรียนฟัง แล้วอ่านคำตอบที่เกี่ยวกับบทความนั้น จากนั้นให้นักเรียนเขียนคำถามให้ตรงกับคำตอบที่ได้อ่านไป

1. ขณะที่เขียนคำถาม เปิดโอกาสให้นักเรียนอธิบายเป็นภาษาที่หนึ่งของเขา
2. ให้นักเรียนเขียนทั้งคำถามปลายเปิดและคำถามปลายปิด
3. อธิบายกับนักเรียนว่าเขาต้องเขียนคำถามเป็นภาษาที่สอง และพยายามช่วยนักเรียนที่ตามไม่ทันหรือต้องการความช่วยเหลือ
4. หลังจากนั้นให้นักเรียนแบ่งปันคำถามที่เขาเขียนในกลุ่ม

ตัวอย่างคำตอบ: นกเค้าแมวรู้ว่าวางพยายมหลกล้อเขา

ตัวอย่างคำถาม: ทำไมนกเค้าแมวถึงอยู่บนต้นไม้แทนที่จะร่อนลงบนพื้นดิน

การฝึกสัมภาษณ์ (NOUNS)

- เตรียมบัตรคำศัพท์ที่มีรูปภาพ หรือคำศัพท์ใหม่ ๆ ที่นักเรียนได้เรียนรู้ระหว่างการสอนของคุณ
- แจกบัตรคำศัพท์แก่นักเรียนแต่ละคน
- ให้นักเรียนเดินไปรอบ ๆ ห้องและสัมภาษณ์ซึ่งกันและกันเกี่ยวกับคำศัพท์หรือภาพบนบัตรคำศัพท์ของพวกเขา
- คู่มือทายคำศัพท์ของกันและกันได้ถูกต้องแล้ว ให้พวกเขาสลับบัตรคำศัพท์กัน
- จากนั้นนักเรียนจะเดินไปหาคู่ใหม่และทำกิจกรรมแบบเดิม

ตัวอย่างเช่น: วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

คำศัพท์: ขวด ไม้บรรทัด ปากก

ตัวอย่างคำถามเพื่อให้นักเรียนถามกัน:

- รูปภาพบนบัตรคำศัพท์ของเรใช้ทำอะไร
- เรามีสสิ่งนี้ในครัวที่บ้านหรือไม่

ถ้าเช่นนั้น

กิจกรรมนี้สามารถใช้ได้เมื่อนักเรียนกำลังเรียนรู้เกี่ยวกับเหตุและผล

- ให้นักเรียน “ก” เริ่มต้นด้วยการพูดประโยคที่เป็นสาเหตุ โดยใช้ภาษาที่หนึ่งของเขา (เริ่มต้นด้วย “ถ้า”)
- ให้นักเรียน “ข” พูดประโยคที่เป็นผลของประโยคที่ “ก” ได้พูดไป โดยใช้ภาษาของการเรียนการสอน
- จากนั้นให้นักเรียนทั้งสองสลับภาษากันแล้วพูดประโยคถัดไป

ตัวอย่างเช่น: วิชาภาษาอังกฤษ เรื่องคำสันธาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

นักเรียน ก พูดสาเหตุเป็นภาษาไทย: “ถ้าสมชายไม่สบาย”

นักเรียน ข พูดผลเป็นภาษาอังกฤษ: “เขาจะไม่สามารถมาโรงเรียน”

คำศัพท์รอบห้องและบนผนัง

กิจกรรมต่อไปนี้สามารถทำได้ในกลุ่มย่อย:

- พิมพ์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่ต้องการสอน 3-5 ย่อหน้า โดยใช้ภาษาที่สองของนักเรียน และเขียนคำถามลงบนกระดาษให้สอดคล้องกับเนื้อหาประมาณ 2-4 ข้อ
- ตัดข้อมูลที่พิมพ์ไว้รอบผนังห้องเรียน
- คละคำถามที่เตรียมไว้แล้วแจกให้ละกลุ่ม
- ให้นักเรียนเดินไปรอบ ๆ ห้อง เพื่ออ่านเนื้อหาที่ติดไว้ แล้วปรึกษากันโดยใช้ภาษาที่หนึ่งของพวกเขา แต่ให้ตอบคำถามเป็นภาษาที่สอง
- ให้นักเรียนจดบันทึกย่อหน้าที่พวกเขาพบคำตอบของคำถามแต่ละข้อ
- หลังจากนั้นให้นักเรียนอภิปรายคำตอบของตนกับกลุ่มอื่น ๆ โดยตรวจสอบว่าพบคำตอบจากย่อหน้าเดียวกันหรือไม่
- ครูสรุปโดยเลือกนักเรียน 2-3 คน อธิบายคำตอบของตนโดยใช้ภาษาที่หนึ่งของพวกเขา

ศิลปะในการพูด

- เตรียมภาพที่เกี่ยวข้องกับบทเรียน เช่น แผนที่ ถนน ห้องครัว หากคุณไม่ต้องการวาดภาพคุณสามารถค้นหารูปภาพที่เกี่ยวข้องได้ในหนังสือพิมพ์หรือสื่อออนไลน์
- แจกรูปที่เตรียมไว้ให้นักเรียนแต่ละคนและให้นักเรียนหาคู่
- ให้นักเรียนแต่ละคนบรรยายภาพของตนเองกับคู่ของตนโดยไม่ให้อีกฝ่ายเห็นภาพ และฝึกให้นักเรียนพยายามใช้ภาษาในการเรียนการสอนให้มากที่สุด
- นักเรียนแต่ละคนต้องวาดภาพตามที่คู่ของตนอธิบายอย่างสุดความสามารถ
- เมื่อทั้งสองคนวาดภาพเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้เปรียบเทียบภาพต้นฉบับกับสิ่งที่วาด
- จากนั้นให้นักเรียนเปลี่ยนคู่แล้วทำกิจกรรมเดิมอีกครั้ง

จบเรื่องราว

- แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มเล็ก ๆ กลุ่มละประมาณ 3-4 คน
- แจกเนื้อหาจากนิทานหนึ่งย่อหน้าให้แต่ละกลุ่มแล้วให้นักเรียนแต่งบทนำและข้อสรุปให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่ได้รับ
- ขณะทำงานให้นักเรียนสนทนากันโดยใช้ภาษาที่หนึ่ง
- เมื่อเสร็จแล้ว ให้นักเรียนสลับผลงานกับกลุ่มอื่นให้แต่ละกลุ่มตรวจสอบงานของเพื่อน และให้ข้อเสนอแนะแก่กันและกัน
- จากนั้นให้ตัวแทนอ่านผลงานของกลุ่มหน้าชั้นเรียน

การสอนเป็นอาชีพที่มีความต้องการสูง

ครูหรืออาชีพที่เกี่ยวกับการสอนเป็นสาขาอาชีพที่มีความต้องการอย่างสูง โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูใหม่และครูที่ทำงานในบริบทของการพัฒนา จากจำนวนนักเรียนที่มีมาก ทั้งยังต้องจัดการทรัพยากรเพื่อการเตรียมความพร้อมในการสอน และหน้าที่เพิ่มเติมที่ต้องทำให้สำเร็จในแต่ละวัน ส่งผลให้ครูแทบไม่มีเวลาเพียงพอสำหรับการทบทวนงานและพัฒนาวิชาชีพของตน เรียนรู้ - คัดเลือก - นำไปใช้ (LCU) ได้ถูกพัฒนาขึ้นสำหรับครูเพื่อเป็นแนวทางการเรียนการสอนประจำวันในห้องเรียน รวมทั้งให้คำแนะนำอันมีประสิทธิภาพเกี่ยวกับ กลยุทธ์ เทคนิคการสอน และกิจวัตรในชั้นเรียน แก่ครู ซึ่งจะเป็นการช่วยให้ครูสามารถเลือกสิ่งที่เหมาะสมสำหรับตนเองและ การเรียนการสอนในห้องเรียนได้ หัวข้อในหนังสือเล่มนี้ประกอบด้วย:

กิจวัตรในชั้นเรียน

กลยุทธ์ในการจูงใจนักเรียน

การตั้งคำถามและการประเมิน

กลยุทธ์ในการจัดการพฤติกรรม

กลยุทธ์การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม

การเรียนรู้จากความผิดพลาด

กลยุทธ์สำหรับชั้นเรียนที่มีความสามารถแบบผสมผสาน

การจัดการเรียนการสอนตามบริบท

การจัดการเรียนการสอนตามบริบทกลยุทธ์สำหรับการศึกษามากภาษา

TeacherFOCUS

มุ่งส่งเสริมเส้นทางที่ยืดหยุ่นสู่การยอมรับครูผู้ย้ายถิ่นข้ามชาติจากประเทศเมียนมาร์ ทำงานคู่ขนานกับระบบการศึกษาไทย ผ่านการเสริมสร้างศักยภาพตามบริบท โดยการใช้สื่อ เป็นพื้นฐานในการแก้ไขปัญหา ใช้ข้อมูลจากการวิจัยทางการศึกษา เพื่อผลักดันให้เกิดความเปลี่ยนแปลงในระดับ

For Teachers | With Teachers